

- 2023 -

Θέση

δια μετα επι παρα αντι
κατα - ΕΚ
ανα προς συν υπο προ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 1ου ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Μιχάλης Κούσης:
Ο άνθρωπος που
άλλαξε τις απόστάσεις
και έκανε το Αγρίνιο
περήφανο

→ Σελ.: 3

**Ο κατακερματισμός
των ανθρωπίνων
δικαιωμάτων...
ο αποκεφαλισμός
του ανθρώπου**

→ Σελ.: 8

**Δημοσιογραφική
διαφθορά**

→ Σελ.: 9

**Μία πλατεία,
μία πόλη,
μία ιστορία**

→ Σελ.: 7

Γεώργιος Τάρασης :
"Ο αθλητισμός είναι
ποιότητα ζωής"

→ Σελ.: 15

**Ο Εθελοντισμός
είναι ψυχική υγεία**

→ Σελ.: 13

Το αποχαιρετιστήριο γράμμα του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες

Το συγκλονιστικό αποχαιρετιστήριο κείμενο του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες ... "Αν ο Θεός ξεχνούσε για μια στιγμή ότι είμαι μια μαριονέτα φτιαγμένη από κουρέλια και μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέφτομαι, αλ-

λά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ. Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν. Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια, χάνουμε εξήντα δευτε-

ρόλεπτα φως. Θα συνέχιζα όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα όταν οι άλλοι κοιμόνταν. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν και πόσο θα απολάμβανα ένα ωραίο παγωτό σοκολάτα!

→ Σελ.: 9

Συνέντευξη

με τον Δήμαρχο Αγρινίου
κ. Γιώργο Παπαναστασίου

→ Σελ.: 5

Διατροφικές διαταραχές στην εφηβεία

→ Σελ.: 2

«Το μυαλό δεν είναι ένα δοχείο που πρέπει να γεμίσει αλλά μια φωτιά που πρέπει ν' ανάψει».
Πλούταρχος

«Η εκπαίδευση είναι δύναμη που γιατρεύει την ψυχή».
Πλάτωνας

«Η παιδεία είναι πανηγύρι της ψυχής, γιατί σ' αυτήν υπάρχουν πολλά θεάματα και ακούσματα της ψυχής».
Σωκράτης

- Θέση
**Σχολική εφημερίδα
1ου ΓΕΛ Αργινίου**

Επιμέλεια: Δούρβα Γιώτα, Τσιώρου Βασιλική

Επικουρική Υποστήριξη: Μαδιά Π., Καπέλη Σ.

Συντακτική Ομάδα: Μαθητές του 1ου ΓΕΛ Αργινίου

Σελιδοποίηση: Ομάδα μαθητών του 1ου ΓΕΛ Αργινίου με την εποπτεία του κ. Μυρισιώτη Βαγγέλη (κλ. ΠΕ03)

Διατροφικές διαταραχές στην εφηβεία

Κατά τη διάρκεια της εφηβείας συμβαίνουν ραγδαίες ψυχολογικές και σωματικές αλλαγές, που προκαλούν στους νέους ποικίλες συναισθηματικές αντιδράσεις, γεγονός που μπορεί να τους οδηγήσει στη δημιουργία στρεβλής εικόνας για την εξωτερική τους εμφάνιση και να επηρεάσει τις διατροφικές τους συνήθειες. Με αφορμή πρόσφατη έρευνα, της οποίας τα αποτελέσματα έδειξαν ότι σχεδόν το 5% του παγκόσμιου πληθυσμού επηρεάζεται από διατροφικές διαταραχές, εκ των οποίων οι περισσότερες αναπτύσσονται την περίοδο της εφηβείας, αποφάσισα να συγγράψω ένα άρθρο στο οποίο θα αναφερθώ στα είδη των διατροφικών δυσλειτουργιών και στο πώς ο σύγχρονος τρόπος ζωής πυροδοτεί τη κατά κόρον δημιουργία τους.

Ο έφηβος, αφενός, είναι φυσιολογικό να ασχολείται με το σώμα του, καθώς με αυτό εκφράζει την κοινωνική και σεξουαλική του ταυτότητα, αφετέρου, λόγω του νεαρού της ηλικίας του, είναι πιο ευαίσθητος και επιρρεπής στα μηνύματα που λαμβάνει από τους συνομηλίκους

του και από τα μίντια καθώς η επιθυμία του να γίνει αρεστός και αποδεκτός υπερτερεί της λογικής. Έτσι, οι νέοι λειτουργούν περισσότερο παρορμητικά και συναισθηματικά, παρά ορθολογιστικά και πειραματίζονται με ό,τι τους ενδιαφέρει και τους ελκύει την προσοχή απ' όσα συμβαίνουν γύρω τους σε μία προσπάθεια να ανεμίξουν ξαρτητοποιηθούν από τους γονείς τους και να ενσωματωθούν σε μία κοινότητα από μόνον με τα οποία εμφανίζουν κοινά ενδιαφέροντα και χαρακτηριστικά, όπως στο ντύσιμο, στην εμφάνιση και στη συμπεριφορά.

Με αυτές τις κοινωνικές επιδιώξεις, όμως, επέρχονται πιέσεις για την απόκτηση των <<κοινωνικά αποδεκτών>> γνωρισμάτων που πρέπει να διαθέτει ο έφηβος για να έχει μια ομαλή κοινωνικοποίηση, με την απόκτηση λεπτού και καλλίγραμμου σώματος να κατακτά πρωταγωνιστική θέση. Η ανησυχία, επομένως, προκαλείται, όταν οι έφηβοι επιθυμούν να ελέγξουν το βάρος τους σώματος τους και κινδυνεύουν να αποκτήσουν μη φυσιολογικές διατροφικές συνήθειες ή και να αναπτύξουν δια-

τροφικά προβλήματα. Τα κορίτσια αποζητούν ένα ισχνό και άσαρκο κορμί ενώ τα αγόρια επιθυμούν ένα σωματότυπο με γραμμώσεις και υπερτροφικούς μύες. Και οι μεν και οι δε υιοθετούν μία διαστρεβλωμένη αντίληψη για το σώμα τους, το αξιολογούν αρνητικά και προχωρούν σε ακραίες λύσεις, ώστε να επιτύχουν την ποθούμενη κοινωνική αποδοχή.

Ο ανθυγιεινός τρόπος ζωής των νεαρών αυτών ανθρώπων, που τώρα διαμορφώνουν την προσωπικότητά τους, μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία πλήθους διατροφικών διαταραχών, όπως η νευρική ανορεξία κατά την οποία το άτομο αρνείται να διατηρήσει το βάρος του ακόμη και στα κατώτερα φυσιολογικά επίπεδα, αφού έχει την πεποίθηση ότι είναι υπέρβαρο και νιώθει έντονο φόβο για την αύξηση του βάρους του επιδιώκοντας μια παιδική σιλουέτα, καθώς και η νευρική βουλιμία κατά την οποία το άτομο καταναλώνει αντικειμενικά μεγάλη ποσότητα τροφής και μετά με ψυχαναγκαστική άθληση, αυστηρές δίαιτες, καθαρτικά χάπια ή και απότομη αποβολή του φα-

γητού από το στόμα, προσπαθεί να αντισταθμίσει τις συνέπειες. Άλλες, όχι και τόσο γνωστές, διατροφικές διαταραχές είναι η νευρική ορθορεξία, δηλαδή η εμμονική κατανάλωση μόνο τροφών που το άτομο θεωρεί υγιεινές και η αδηφαγική διαταραχή, που χαρακτηρίζεται από κατανάλωση μεγάλης ποσότητας τροφής με αίσθηση απώλειας ελέγχου.

Όλα τα παραπάνω προβλήματα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στη σωματική, αλλά και ψυχική υγεία του πάσχοντα και πρέπει να μας κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, καθώς οι μελλοντικοί μας ηγέτες και τωρινοί έφηβοι σιτίζονται με χειρίστο τρόπο. Επομένως, πρέπει απαραίτητα οι γονείς, οι εκπαιδευτικοί, αλλά και οι επιστήμονες υγείας και κυρίως οι κλινικοί διαιτολόγοι και οι γιατροί να λάβουν μέτρα για τη βελτίωση της παρούσας κατάστασης διαφορετικά κινδυνεύουμε να μεγαλώσουμε μια νέα γενιά παχυσάρκων ή υποσιτισμένων ατόμων με σοβαρά προβλήματα υγείας.

Μυρσίνη Σουφλή

Μιχάλης Κούσης: ο άνθρωπος που άλλαξε τις απόστάσεις και έκανε το Αγρίνιο περήφανο

Γεννήθηκε το 1953 στο Αγρίνιο και ήταν αθλητής της ΓΕΑ και μέλος της εθνικής ομάδας συνεχώς από το 1971 έως το 1987.

Πρώτος αγώνας στον οποίο έλαβε μέρος ο Μιχάλης Κούσης ήταν στο Αγρίνιο, στις 26 Ια-

ισχυρή θέληση και η δύναμη της ψυχής να ανατρέψει τις όποιες μετρήσεις.

Μεγάλη στιγμή ήταν το χρυσό μετάλλιο που κέρδισε το 1979 στους Μεσογειακούς Αγώνες του Σπλιτ της τότε ενω-

στο δάσος του Σείχ Σου της Θεσσαλονίκης. Στις 19 Μαΐου του 2012 στην κατάμεστη αίθουσα προβολής του Μουσείου Μαραθωνίου Δρόμου και σε μια έντονα συναισθηματικά φορτισμένη ατμόσφαιρα η σύζυγος του Μι-

του, ενώ και το ΔΑΚ της πόλης φέρει το όνομά του.

Η συνέχεια.....

14ος Ημιμαραθώνιος "Μιχάλης Κούσης" : Οι νικητές του αγώνα των

κτωβρίου 2022 . Η εκκίνηση δόθηκε στις 5.00 από τον Αντιδήμαρχο Χρήστο Ζαρκαβέλη.

Τα αποτελέσματα των ανδρών έφεραν στην πρώτη και τρίτη θέση τον Διονύση Καψάλη και Αδαμάντιο Δρόσο αντίστοιχα οι οποίοι τυγχάνουν μαθητές του 1ου ΓΕΛ Αγρινίου γεγονός που κάνει το σχολείο μας περήφανο.

Οι συνεχιστές

3ος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανωμάλου δρόμου (Κ18), 2ος στη διεθνή συνάντηση Ελλάδας- Κύπρου στα 1.500 μ., 4ος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανοιχτού στίβου (Κ18) στα 1.500 μ., 5ος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανοιχτού στίβου (Κ18) στα 3.000 μ., 5ος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανοιχτού στίβου (Κ20) στα 5.000 μ., 3η θέση στο πανελλήνιο πρωτάθλημα (Κ16) με την σκυταλοδρομία 1.200 μ., 2η θέση στο πανελλήνιο πρωτάθλημα ανωμάλου δρόμου στο ομαδικό (Κ18) και τώρα 1ος στον αγώνα των 5χλμ στο πλαίσιο του 14ου Ημιμαραθώνιου

νουαρίου του 1969, σε ηλικία 16 ετών. Κέρδισε με ευκολία το Διανομαρχιακό Πρωτάθλημα Ανώμαλου Δρόμου Αιτωλοακαρνανίας. Μέσα στα επόμενα 2 χρόνια καταφέρνει να βελτιώσει το Πανελλήνιο ρεκόρ στα 10.000 μ. εφήβων με 32:24 στις 26 Σεπτεμβρίου του 1971 στην Καβάλα. Την επόμενη χρονιά πηγαίνει στην Αθήνα και εντάσσεται στην ομάδα του Ουγγροαμερικανικού προπονητή Μίχαυ Ιγκλόϊ. Το 1978 πέρασαν εργομετρικές εξετάσεις μ'έναν άλλο θρύλο των μεσαίων αποστάσεων, τον Φώτη Κούρτη. Με πολύ σκληρή δουλειά, ο Μιχάλης απέδειξε πως μπορεί η

μένης Γιουγκοσλαβίας, όταν και βρέθηκε κοντά στο παγκόσμιο ρεκόρ. Την ίδια χρονιά βραβεύτηκε και σαν καλύτερος αθλητής όλων των αγωνισμάτων από τον ΠΣΑΤ.

Η συνέχεια ήταν εκπληκτική. Αμέτρητα πανελλήνια ρεκόρ από τα 1500 μ. μέχρι το Μαραθώνιο. Συμμετοχές σ' όλες τις μεγάλες διοργανώσεις με σημαντικές διακρίσεις. Μια πορεία που κράτησε σχεδόν 2 δεκαετίες χαρίζοντας ανεπανάληπτες στιγμές στους Έλληνες.

Ο Μιχάλης Κούσης πέθανε αιφνίδια το 2005 από ανακοπή καρδιάς, ενώ έκανε την καθιερωμένη του προπόνηση

χάλη Κούση αποδεχόμενη την πρόσκληση του Μουσείου Μαραθωνίου Δρόμου και του τότε Δημάρχου και Ιορδάνη Λουίζου δωρίζει για μόνιμη έκθεση στο Μουσείο τα ιστορικά αθλητικά κειμήλια του αείμνηστου συζύγου

της. Ο Δήμος Αγρινίου από την επόμενη κιόλας χρονιά και σε ετήσια βάση διοργανώνει ημιμαραθώνιο και αγώνες δρόμου διαφόρων αποστάσεων προς τιμή

5χλμ

Με συμμετοχή που ξεπερνούσε τους 600 αθλητές και αθλήτριες διεξήχθη ο αγώνας των 5χλμ στο πλαίσιο του 14ου Ημιμαραθώνιου Δρόμου "Μιχάλης Κούσης" την Κυριακή 23 Ο-

νίου Δρόμου "Μιχάλης Κούσης" . Ο λόγος για τον Καψάλη Διονύση ο οποίος στα 17 του χρόνια έχει διαγράψει μια αθλητική πορεία που θα τη ζήλευαν πολλοί μεγαλύτεροι του.

Συνέχεια στη σελίδα 4

Μιχάλης Κούσης: ο άνθρωπος που άλλαξε τις απόστάσεις και έκανε το Αγρίνιο περήφανο

Συνέχεια απο σελίδα 3

Με τον Διονύση Καψάλη και τον χαλκοφορεμένο Αδαμάντιο Δρόσο συναντήθηκε η "-Θέση" και είχε τη χαρά να συνομιλήσει μαζί τους. Οι νεαροί αθλητές αναφέρθηκαν στη σκληρή προπόνηση που εξακολουθούν να κάνουν από την τρυφερή ηλικία των νηπιακών τους χρόνων

και τα έντονα συναισθήματα που βιώνουν από τις πάμπολλες διακρίσεις τους. Η συγκίνηση, η περηφάνεια, η ικανοποίηση, το αίσθημα της δικαίωσης και της πληρότητας αποτελούν για αυτούς κίνητρα προωθητικά και λόγους υπέρβασης του εαυτού τους. Τους ευχόμαστε να μπορούν να δικαιώνουν τον εαυτό τους στον στίβο των αξιών και να διακρίνονται στο πεδίο της ανθρώπινης δράσης.

Συνέντευξη με τον Δήμαρχο Αγρινίου κ. Γιώργο Παπαναστασίου

Στις 21-12-2022, ο Δήμαρχος Αγρινίου παραχώρησε συνέντευξη εφ' όλης της ύλης στους μαθητές Μήτσιου Παρασκευή, Παπαντώνη Γιάννη, Σταθογιάννη Ερμή και Χρυσικό Ευθύμιο. Ο Δήμαρχος απάντησε αβίαστα σε όλα τα ερωτήματα που του τέθηκαν, μίλησε για τα πεπραγμένα και σκιαγράφησε το μέλλον.

Θα μπορούσατε να μας πείτε λίγα λόγια για σας; Ένα σύντομο βιογραφικό.

Είμαι ο Γιώργος Παπαναστασίου του Παντελή και της Ειρήνης. Γεννήθηκα εδώ, στο Αγρίνιο, στις 17 Νοεμβρίου του 1966 και είμαι 56 χρονών. Πήγα σχολείο στο Αγρίνιο. Αποφοίτησα από το 2ο Λύκειο που τότε λεγόταν Λύκειο Αρρένων και στη συνέχεια σπούδασα στο Πολυτεχνείο ηλεκτρολόγος μηχανικός. Όταν τέλειωσα τις σπουδές μου, πήγα στρατό και επιστρέφοντας δραστηριοποιήθηκα επαγγελματικά στο Αγρίνιο για πάρα πολλά χρόνια. Η ενασχόληση μου με την πολιτική ήρθε πολύ νωρίς. Ήμουν ο νεότερος υποψήφιος στις νομαρχιακές εκλογές του 1998. Θήτευσα ως νομαρχιακός σύμβουλος και το 2002 έγινα αντινομάρχης. Την ίδια χρονιά παντρεύτηκα τη σύζυγό μου, Ελευθερία Ζαπαντιώτη, δικηγόρο, με τη οποία απέκτησα δυο γιους: τον Παντελή που είναι στην ίδια ηλικία με σας και φοιτά στη Β' τάξη του 2ου ΓΕΛ και τον Λάμπρο που είναι στη Β' τάξη του 3ου Γυμνασίου. Το 2003 εκλέχτηκα πρόεδρος του τεχνικού επιμελητηρίου και επανεκλέχτηκα το 2006, το 2007 μέχρι το 2010. Στη συνέχεια εκλέχτηκα στο κεντρικό επιμελητήριο Ελλάδας, υπήρξα μέλος της διοικούσας επιτροπής μέχρι το καλοκαίρι του 2014, χρονιά κατά την οποία εκλέχτηκα Αντιδήμαρχος. Σε γενικές γραμμές η σταδιοδρομία μου σχετιζόταν με την πολιτική και τον συνδικαλισμό. Από το 2014 και μετά διατελώ Δήμαρχος Αγρινίου μετά την επανεκλογή μου το 2019.

Γνωρίζουμε ότι φοιτήσατε σε σχολεία του Αγρινίου. Μπορείτε να μοιραστείτε μαζί μας στιγμές από τα μαθητικά

σας χρόνια;

Ως μαθητής ήμουν καλός. Ήμουν απουσιολόγος, σημαιοφόρος και μέλος του δεκαπενταμελούς. Ένας δύσκολος συνδυασμός που δεν διατάραξε τις σχέσεις μου με τους συμμαθητές μου. Το αντίθετο μάλιστα. Οι συμμαθητές μου με στήριξαν τότε. Οι συμμαθητές μου με στήριξαν στις δημοτικές εκλογές, ανεξαρτήτως από το ποια πολιτική κατεύθυνση είχε ο καθένας. Οι συμμαθητές μου με ακολουθούν, με βοηθούν και με στηρίζουν είναι οι φίλοι μου είναι οι άνθρωποι που μεγαλώσαμε μαζί. Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Οι φίλιες που κάνετε στο σχολείο ή αργότερα στο πανεπιστήμιο θα είναι οι πιο ισχυρές φίλιες που θα έχετε κάνει σε ολόκληρη τη ζωή σας. Έχω φίλους που ζουν μακριά όμως η απόσταση δεν υπήρξε ποτέ ανασταλτικός παράγοντας στις συνεντεύξεις μας. Με ένα τηλεφώνημα και σε χρόνο μηδέν θα συναντηθούμε, θα επιλύσουμε προβλήματα, θα βοηθήσουμε και θα βοηθηθούμε.

Ποιοι αποτέλεσαν πρότυπα για εσάς και πώς επηρέασαν την επαγγελματική σας καριέρα;

Δύο, θα έλεγα, ήταν τα πρότυπα μου: ένας αγαπημένος θείος, πολιτικός μηχανικός, ο οποίος μάλιστα επέμενε μετά την ολοκλήρωση της στρατιωτικής μου θητείας στα Γιάννενα να μείνω εκεί για να δουλέψω και ένας φίλος, μεγαλύτερος σε ηλικία από εμένα, ηλεκτρολόγος μηχανικός, ο οποίος ήταν αυτός που πραγματικά μου κέντρισε το ενδιαφέρον να σπουδάσω το ίδιο. Αγαπημένα πρόσωπα και οι δύο!

Στην πολιτική δεν μπορεί να πει κάποιος ότι έχει ένα συγκεκριμένο πρότυπο. Κάποια πράγματα σου αρέσουν σε ένα πολιτικό πρόσωπο και κάποια σε κάποιο άλλο. Προφανώς γίνεται μια συρραφή προτερημάτων. Όταν ήμουν πρωτοετής στο πανεπιστήμιο θαύμαζα τους συνδικαλιστές που μιλούσαν με ευφράδεια και γνώριζαν πολλά. Υπήρξε ένας τέτοιος, προσωπικός μου φίλος εδώ και πολλά χρό-

νια, ο οποίος με είχε εντυπωσιάσει με τον λόγο του, την ευρυμάθειά του, την ωριμότητα της σκέψης του. Ήμουν σίγουρος τότε ότι θα ασχοληθεί ενεργά με την πολιτική. Ο Κώστας δεν το έπραξε, κινήθηκε σε άλλες πρακτικές. Με ώθησε, όμως, να ασχοληθώ με τον συνδικαλισμό και μου πρόσφερε τη φιλία του που τη διατηρούμε μέχρι σήμερα.

Τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με τα κοινά;

Η πολιτική είναι ένα μεράκι που συνήθως το έχεις από μικρός. Εγώ το εκδήλωσα από το σχολείο ακόμη. Συμμετείχα στο δεκαπενταμελές, ήμουν εκπρόσωπος του τμήματος μου στο Πανεπιστήμιο, μέλος του διοικητικού συμβουλίου της σχολής. Γενικά, ήμουν πολιτικοποιημένος από νεαρή ηλικία. Το μεράκι αυτό με ακολουθεί σε όλη μου τη ζωή. Συνήθως στην πολιτική επικρατεί ένας νεποτισμός. Οι πολιτικοί μας είθισται να είναι γόνιμοι πολιτικών οικογενειών. **Εσείς εμπίπτετε στον κανόνα ή αποτελείτε την εξαίρεση;** Πέρα από τη θέση του πατέρα μου ως προέδρου στο ΚΤΕΛ Αγρινίου τολμώ να πω ότι δεν είμαι γόνος ούτε πολιτικού ούτε οικονομικού παράγοντα. "Είμαι ένας από εσάς" είχα πει σε παλιότερη ομιλία μου. Το ίδιο θα πω και τώρα. Έφτασα στη θέση του Δημάρχου με πολύ κόπο και με πολύ μεράκι. Γιατί η πολιτική δεν είναι εύκολη. Ειδικά, όταν σε βλέπουν να ανεβαίνεις και να ξεχωρίζεις τότε είναι που θέλουν να σου "πάρουν το κεφάλι". Η πολιτική είναι δύσκολο

πράγμα.

Πώς είναι η καθημερινότητα ενός Δημάρχου;

Η καθημερινότητα μου; Λοιπόν, ξυπνάω νωρίς. Μερικές φορές, όταν οι καιρικές συνθήκες το επιβάλλουν μπορεί να μεταφέρω τα παιδιά μου στο σχολείο τους και κατόπιν επισκέπτομαι τους χώρους όπου εκτελούνται έργα, ώστε να έχω μια προσωπική άποψη για την πορεία των εργασιών. Γυρνώντας στο γραφείο έχω να συναντήσω ανθρώπους να ασχοληθώ με διάφορα υπηρεσιακά θέματα μέχρι αργά το μεσημέρι, για να επιστρέψω το απόγευμα και να συνεχίσω μέχρι αργά το βράδυ. Η καθημερινότητα του Δημάρχου είναι ενασχόληση με τον Δήμο από το πρωί μέχρι το βράδυ, 365 ημέρες τον χρόνο, 24 ώρες το 24ωρο. Κοιμόμαστε με το τηλέφωνο ανοιχτό δίπλα μας, μην τυχόν συμβεί το οτιδήποτε. Η προσωπική ζωή είναι ανύπαρκτη.

Ποιες ψυχικές αρετές πρέπει να διαθέτει ένας πολιτικός στη διεκπεραίωση της πολιτικής του;

Αρχικά θα πρέπει να διαθέτει μεγάλα αποθέματα υπομονής! Πρέπει να είναι καλοπροαίρετος, να αγαπάει τον τόπο του και τους ανθρώπους του και κυρίως να έχει μια στρατηγική διαθέτοντας συγκροτημένη σκέψη. Η υπομονή δεν με χαρακτήριζε παλιότερα. Την απέκτησα μετά από χρόνια σ' αυτήν τη θέση. Ήμουν επίσης παρορμητικός, κατόρθωσα όμως να το τιθα-σεύσω.

Συνέχεια σελ.: 6

Συνέντευξη με τον Δήμαρχο Αγρινίου κ. Γιώργο Παπαναστασίου

Συνέχεια απο σελ.: 5

Θεωρώ ότι είναι τιμητικό για έναν άνθρωπο να του δίνεται η δυνατότητα να υπερασπίζεται τον τόπο που αγαπάει. Με τα έργα που φτιάχνουμε -την αστική αναζωογόνηση, την καθαριότητα κ.λ.π. - προσπαθούμε να προσφέρουμε μια καλύτερη ποιότητα ζωής στους συμπολίτες μας.

Πώς οραματίζεστε το Αγρίνιο;

Οραματίζομαι να κάνω το Αγρίνιο μια όμορφη πόλη, μια λειτουργική πόλη, μια πόλη βιώσιμη. Μια πόλη πραγματικά έξυπνη. Κάνουμε αναπλάσεις, εξωραΐσεις, έργα άρδευσης μεγάλης χρονικής διάρκειας, κτηριακές υποδομές. Και όλα για τον σκοπό αυτόν: να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των πολιτών.

Ποιους από τους στόχους σας υλοποιήσατε κατά τη διάρκεια της θητείας σας; Για ποιο έργο σας θα νιώθατε γνήσια περηφάνια;

Όταν ένα έργο τελειώνει, φεύγει όλη η κούραση από πάνω μου και είμαι έτοιμος να ριχτώ σε νέες ευθύνες. Η χαρά που νιώθεις σε γεμίζει ενέργεια για να συνεχίσεις. Νιώθω ικανοποίηση για την ανακατασκευή των κτηρίων Παπαπέτρου, την αναστήλωση του αρχαίου θεάτρου Στράτου. Νιώθω περήφανος για κάθε τι που πραγματοποιούμε: δακτυλίους, πάρκα, πλατείες, συστήματα άρδευσης κ.λ.π.

Διαψεύστηκαν οι προσδοκίες σας; Πόσο σας πεισμώνουν οι αντιξοότητες;

Ήξερα από τηναρχή ότι αυτό που θα αντιμετωπίσω δεν θα είναι εύκολο. Μπορεί να μην το ήξερα με ακρίβεια αλλά ήξερα ότι δεν ήταν κάτι εύκολο. Όμως με πεισμώνουν πολύ οι αντιξοότητες, πάρα πολύ. Μερικές φορές εμείς οι μηχανικοί λειτουργούμε με τη λογική του " όλα γίνονται" και επειδή αυτό περνάει και λίγο

στο DNA μας, θεωρώ ότι δεν πρέπει να επιτρέψουμε σε οποιαδήποτε αντιξοότητα να σταματήσει αυτό που πρέπει να κάνουμε. Άρα, ναι πεισμώνω!

Τι ρόλο παίζει το χιούμορ στη ζωή σας;

Νομίζω το καταλάβατε Αυτοσαρκάζομαι! Όταν κάποιος μου λέει ότι κάτι δεν μπορεί να γίνει, τρελαίνομαι. Λέω, δεν υπάρχει κάτι που δεν γίνεται. Δέχομαι ότι μπορεί να είναι δύσκολο, όχι όμως ότι είναι ακατόρθωτο. Εγώ δεν μπορώ το " Δε γίνεται".

Όταν με ρώτησαν ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θες να αλλάξεις στο Αγρίνιο, είπα: τη νοοτροπία. Γιατί κάποιιοι άνθρωποι είναι στη λογική της μιζέριας. Γκρινιάζουν όλη μέρα. Ευτυχώς, δεν είναι όλος ο κόσμος έτσι. Να ξέρετε ότι οι περισσότεροι πολίτες ζουν ήσυχα τη ζωή τους, κάνουν τη δουλειά τους. Από την άλλη, είναι και αυτοί που μπαίνουν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, παίρνουν το πληκτρολόγιο και αρχίζουν να κρίνουν επί παντός επιστητού. Προφανώς αυτό το κάνουν αυτοί που έχουν πολύ χρόνο, εγώ δεν προλαβαίνω ούτε να τα διαβάσω.

Στηριζόμενος σε ποσοστά που δείχνουν τη θετική αντιμετώπιση του κόσμου στο πρόσωπό μου, ελπίζω ότι οι δημότες θα με εμπιστευτούν και σε αυτές τις εκλογές. Αγαπώ τον τόπο μου και αυτό φαίνεται από τις πράξεις μου.

{Στη συνέχεια ο Δήμαρχος αναφέρθηκε σε θέματα που του θέσαμε σχετικά με τον Δήμο: έργα ανάπτυξης, ανάπτυξης, ασφάλειας, ωφελιμότητας.}

Στα μελλοντικά σας σχέδια προβλέπεται πρόσβαση του Αγρινίου με την Ιόνια Οδό;

Την πρόταση αυτή την έκανε το τεχνικό επιμελητήριο της Αιτωλοακαρνανίας επί προεδρίας μου το 2006-7, κάπου εκεί. Όταν το 2014 έγινα δήμαρχος, άρχισα να πιέζω τα πράγματα. Μέχρι τότε δεν είχε μπει καν ως θέμα από το

δήμο Αγρινίου. Όταν ήταν ο Χρυσοχοΐδης υπουργός, τον συνάντησα στην ΤΕΡΝΑ και του έθεσα το θέμα. Αρχίσαμε να πιέζουμε τα πράγματα, αλλά δεν γινόταν τίποτα. Έρχεται ο Ράδος, ένας Αγρινιώτης, ο οποίος έχει μεγάλη μελετητική εταιρεία και μου λέει " Θέλω να κάνω μία δωρεά στο Αγρίνιο, επειδή τώρα η εταιρεία μου δουλεύει στο εξωτερικό αναλαμβάνοντας έργα και κάνοντας μελέτες. Τι θα ήθελες να σου κάνω;" Η απάντησή μου ήταν άμεση: " Τη σύνδεση". Ο κύριος Ράδος αναζήτησε στο υπουργείο μελέτες που έλειπαν έτσι ώστε να ολοκληρωθεί ο φάκελος της μελέτης του έργου. Το συγκεκριμένο θέμα το έχουν υποσχεθεί όλοι οι πολιτικοί και πρέπει να γίνει. Δεν μπορεί να το κάνει όμως ο Δήμος Αγρινίου, ούτε καν η περιφέρεια. Αυτό είναι έργο εθνικού χαρακτήρα. Εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Υποδομών.

Υπάρχει κάποιος σχεδιασμός για την κτηριακή υποδομή του παλιού νοσοκομείου;

Ο Δήμος Αγρινίου ζήτησε επανειλημμένα και με έγγραφα σε υπουργούς να μας το παραχωρήσουν. Γιατί μόνο έτσι θα μπορούσε ο Δήμος να προβεί σε μελέτες για να το αξιοποιήσουμε, να το εντάξουμε σε κάποιο πρόγραμμα. Και μάλιστα είχα προτείνει τότε να το μετατρέψουμε σε φοιτητική εστία δεδομένου ότι το νοσοκομειακό οικοδόμημα με τον ξενοδοχειακό εξοπλισμό προσφέρεται για μια τέτοια χρήση. Δυστυχώς, η πρόταση δεν πέρασε. Κάποια στιγμή, το 2019, δόθηκαν 1.500.000 ευρώ στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων χωρίς όμως να υπάρξουν μελέτες. Το παλιό νοσοκομείο δεν ανήκει στη δική μας δικαιοδοσία, ανήκει στο Υπουργείο υγείας. Τα νοσοκομεία στις άλλες χώρες του κόσμου ανήκουν στην αυτοδιοίκηση, είτε στον πρώτο, είτε στο δεύτερο βαθμό. Στην Ελλάδα, δυστυχώς, αυτά εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της κεντρικής εξουσίας.

Βλέπουμε προσπάθειες ανάπτυξης μικρής εμβέλειας σε γειτονίες του Αγρινίου. Η προσπάθεια αυτή θα συνεχιστεί;

Φυσικά. Είναι στόχευσή μας. Θα το εφαρμόσουμε και σε άλλες περιοχές. Είδατε ότι πραγματοποιούνται οι πεζοδρομήσεις περιμετρικά της κεντρικής πλατείας. Ένα ακόμα έργο προβλέπεται να πραγματοποιηθεί στη Μαβίλη (στην περιοχή των τρένων), όπου γίνεται ο δρόμος, αναπλάσεις πρασίνου κτλ. Τώρα εγκρίθηκε και η χρηματοδότηση για να γίνουν δύο κυκλικό δακτυλίοι: έναν εκεί που βγαίνουμε στην Παπαφώτη, στα φανάρια, για να διευκολύνεται η κυκλοφορία και έναν άλλο μικρό δακτύλιο μπροστά στο Jumbo. Η οδός Παλαμά, η Χαριλάου Τρικούπη, στην οποία γίνεται ανάπτυξη, κάποιοι πεζόδρομοι στην παλιά Αστυνομία, δρόμοι όπως η Ελύτη, η Ζέρβα, η ολοκλήρωση της Μελεάγρου. Όλα τα παραπάνω στη λεγόμενη αστική αναπλάση των οδών της πόλης. Είναι έργο σε εξέλιξη. Ένα ακόμα προς υλοποίηση έργο είναι η διευκόλυνση των ΑΜΕΑ με πεζοδρόμια και ράμπες σε διάφορα σημεία της πόλης, έργο ζωτικής, κατ'εμέ, σημασίας. Αυτή τη στιγμή από τα εγκαταλελειμμένα κτίρια αναπαλαιώνεται το κτήριο του Παπαπέτρου, και γίνονται μελέτες για το Αρχοντικό Σωχωρίτη, γιατί υπεισέρχεται και αυτό στο πρόγραμμα " βιώσιμη αστική ανάπτυξη". Τα άλλα κτίρια είναι ιδιωτικά. Από τα δικά μας, το πολυόροφο του Παπαστράτου και το διπλανό του κτήριο - που πέρυσι ήρθε σε εμάς από το Ίδρυμα Παπαστράτος -σχεδιάζεται να ενωθούν με γέφυρα (μέταλλο, γυαλί) και να συστέγασουν όλες τις υπηρεσίες του Δήμου. Έτσι, όλοι οι πολίτες θα μπορούν να έχουν εύκολη πρόσβαση και γρήγορη εξυπηρέτηση. Τέλος, θα γίνει ανάπτυξη του αύλειου χώρου της Παπαστράτου Τάσου, που είναι προς τη ΓΕΑ και Παπαθανάση. **Συνέχεια σελ.: 7**

Συνέντευξη με τον Δήμαρχο Αγρινίου κ. Γιώργο Παπαναστασίου

Συνέχεια απο σελ.: 6

Αδέσποτα ζώα . Πολιτισμός ή βαρβαρότητα;

Έχω αντιδήμαρχο τον Πάνο Μαρνέζο , ο οποίος είναι φιλόζωος. Υπάρχουν, λοιπόν, άνθρωποι που γκρινιάζουν και καταγγέλουν τον Πάνο, γιατί μαζεύει τα αδέσποτα από την πλατεία. Θεωρείται ότι ο φυσικός χώρος των αδέσποτων ζώων είναι η πλατεία; Το θέμα αυτό δόθηκε στους δήμους σαν αρμοδιότητα, χωρίς όμως να δοθούν πόροι και εξειδικευμένο προσωπικό (π.χ.κτηνίατροι). Προσπαθούμε να διαχειριστούμε κι αυτό το θέμα ,αλλά η διαχείριση απαιτεί τσιπάρισμα και στείρωση . Μόνο έτσι θα μπορέσει το θέμα να διευθετηθεί. Θα παρακαλέσω ,όμως, αυτόνπου παίρνει ένα σκυλάκι στοσπίτι του για διάφορους λόγους να γνωρίζει ότι η ευθύνη που αναλαμβάνει δεν είναι ορισμένου χρόνου και ότι δεν μπορεί να το πετάει ασύνειδα στο δρόμο. Γιατί έτσι δημιουργούνται τα αδέσποτα. Δυστυχώς υπάρχουν κακές νοοτροπίες και κακές συμπεριφορές .

Υπάρχει όραμα για το Πάρκο;

Αυτή τη στιγμή που μιλάμε,στο πάρκο εκτελούνται μια σειρά από έργα. Περνάνε μέσα δίκτυα, χωρίζουν τα μονοπάτια με πέτρες κ.α. Το πάρκο θα είναι έτοιμο και θα παραδοθεί το καλοκαίρι.

Κάναμε μια έρευνα σε πολίτες του Αγρινίου σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν ζώντας στο Αγρίνιο. Η πλειοψηφία των ερωτώμενων αναφέρθηκε στην ανεπάρκεια χώρων στάθμευσης; Σκοπεύετε να κάνετε κάτι γι' αυτό;

Το πρόβλημα του παρκαρίσματος οφείλεται στο γεγονός ότι έχουμε μάθει να χρησιμοποιούμε συνεχώς το αυτοκίνητο. Αυτή τη στιγμή υπάρχει το parking στα σφαγεία το οποίο δεν είναι μακριά απ' το κέντρο.Υπάρχουν και τα ιδιωτικά parking καθώς και η ελεγχόμενη στάθμευση που

τη διευρύνουμε εφαρμόζονταςτη χρήση αισθητήρων θέσης, οπότε, όποιοι μπορούν να λειτουργήσουν ένα κινητό, θα έχουν την δυνατότητα να εντοπίσουν μέσω της εφαρμογής πού βρίσκεται κάποια κενή θέση. Στοχεύουμε παρ' όλα αυτά να κάνουμε κι άλλα parking , άλλα είναι έκπληξη.

Υπάρχει στοχοθεσία για την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής; Οι επιχειρήσεις που ανθίζουν σήμερα στο Αγρίνιο ακολουθούν την κατιούσα , ενώ ο αριθμός των ανέργων αυξάνεται θεαματικά. Κάνετε κάτι περί αυτού;

Το θέμα της ανεργίας είναι ένα θέμα που ταλανίζει όλη τη χώρα. Δεν είναι ένα πρόβλημα τοπικό. Το Αγρίνιο απλώς έχασε πολλές θέσεις εργασίας, όταν σταμάτησε η καπνοκαλλιέργεια. Γιατί γύρω από την καπνοκαλλιέργεια και την παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταφορά του καπνού ζούσαν πολλά επαγγέλματα. Δεν ήταν μόνο οι αγρότες' ήταν οι έμποροι, τα οχήματα. Η περιοχή από αυτή τη στιγμή και μετά έχασε ένα μεγάλο οικονομικό προϊόν. Θέσεις εργασίας που χάθηκαν και δεν μπορούσαν να αναπληρωθούν. Γι-

νονται, βεβαια, προσπάθειες να στηριχθεί η καλλιέργεια της ελιάς,να ενισχυθεί η κτηνοτροφία. Όμως χρειάζεται πολλή δουλειά, γιατί δεν έγινε καμιά ουσιαστική αναδιάρθρωση της παραγωγής. Παρόλο που το συγκεκριμένο θέμα είναι υπ' ευθύνη της Περιφέρειας και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, θεωρώ ότι θα έπρεπε να υπάρχει ένας σχεδιασμός από όλους τους φορείς ώστε να ενισχυθεί ο πρωτογενής, αρχικά, τομέας της περιοχής και ύστερα ο δευτερογενής. Άρχισαν να δημιουργούνται ορισμένα συσκευαστήρια αλλά ακόμη χρειάζεται πολλή δουλειά.

Πώς το σχολείο μπορεί να συμμετάσχει σε δράσεις του Δήμου;

Ο Δήμος εδώ και καιρό προωθεί υπό την αιγίδα δράσεις εθελοντισμού. Η εμβέλεια των δράσεων του εθελοντισμού περιλαμβάνει δραστηριότητες πολιτιστικές κοινωνικές, μέχρι και στον τομέα της καθαριότητας. Για παράδειγμα στον αγώνα δρόμου "Μιχάλης Κούσης", υπήρχαν εθελοντές που βοηθούσαν: μοιράζαν στον δρόμο όπου περνούσαν οι αθλητές νερά , ιστονικά

κ.α.. Είτε σε πολιτιστικές είτε σε αθλητικές δραστηριότητες υπάρχουν πολλοί εθελοντές. Όποιος θέλει μπορεί να απευθυνθεί στο Τμήμα Παιδείας, στο παλιά τρένα, στην ακτίνα εθελοντισμού. Υπάρχουν χίλιοι τρόποι να βοηθήσεις, ανθες. Υπάρχουν πολλές ομάδες που έχουν καλές πρακτικές, όπως να πηγαίνουν σε μια περιοχή και να καθαρίζουν τον δρόμο. Γιατί , μεταξύ άλλων έχουμε κι αυτήν την κακή συνήθεια:να πίνουμε το νερό από το μπουκαλάκι μας και να πετάμε το μπουκαλάκι στον δρόμο. Χωρίς να σκεφτόμαστε ότι κάποιος πρέπει το μαζέψει , για να μπορούμε να απολαμβάνουμε το νεράκι μας σε καθαρούς δρόμους.

Τι εύχεστε για το 2023;

Πάνω απ' όλα υγεία και ευλογία στις οικογένειες μας. Να γίνουμε περισσότερο αλληλέγγυοι στον συνάνθρωπο και να έχουμε αγάπη μεταξύ μας!!

Ευχαριστούμε τον Δήμαρχο για τον χρόνο του , τη φιλόξενη διάθεση και την αμεσότητα των απαντήσεων του στα ερωτήματά μας.

Ο κατακερματισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων... ο αποκεφαλισμός του ανθρώπου

Περί πολλού ο λόγος για τον άνθρωπο, τα δικαιώματά του, την υπόστασή του, την αξιοπρέπειά του, την ύπαρξή του. Ως εκεί όμως περί λόγου. Στα περί πράξης όλοι καλύπτονται πίσω από μια ευγενική μελλοντολογία με μπόλικες διακηρύξεις και παρατεταμέ-

νες κραυγές αγωνίας προς τον πάσχοντα άνθρωπο. Μια υποκρισία στο θέατρο του παραλόγου. Μια υποκριτική αρχαία τραγωδία όπου οι υποκριτές φορούν το προσωπίο του ευεργέτη και υποδύονται το ρόλο του ανθρωπιστή.

Ο ανθρωπιστής πιστεύει στο άνθρωπο, σέβεται την υπόστασή του, ενδιαφέρεται έμπρακτα γι' αυτόν. Αναβαθμίζει την ποιότητα ζωής και εξασφαλίζει τις συνθήκες που θα επιτρέπουν στον κ α θ έ ν α να βιώσει την αξιοπρέπεια. Στις μέρες μας, η ανάγνωση ενός ημερολογίου είναι η ανάγνωση των δικαιωμάτων του ανθρώπου τα οποία αναγορεύονται σε παγκόσμιες ημέρες του εορτασμού τους. Τα δικαιώματα βρή-

καν μια θέση στο καθημερινό εορτολόγιο με τη διαφορά ότι οι συμποσιάζοντες της γιορτής έχοντας εξασφαλισμένα τα δικαιώματά τους γιορτάζουν χωρίς τον συμποσιάρχη. Ο τελευταίος δεν υφίσταται, αιωρείται σε μια φασματική κατάσταση. Γίνεται αντικείμενο λατρείας των διαπύρσιων ηθικολόγων του πλανήτη που αρέσκονται στα ίδια τους τα λόγια χλεύαζοντας και λαιδωρώντας την οντότητα του αντικειμένου

τους.

Η ανθρώπινη δυστυχία που παράγεται σήμερα είναι προϊόν των 'πολιτισμένων' καρεκλοκένταυρων που κόπτονται για την εξυγείανση της. Χωρίς αυτούς το περιβάλλον μας θα ευδοκίμωσε, οι πρόσφυγες θα διαβιούσαν στα πατρογονικά τους χωριά χωρίς πολέμους και δικτατορίες, τα παιδιά θα αξιώνονταν τα αγαθά της παιδείας, οι ηλικιωμένοι θα γεύονταν τους καρπούς των κόπων τους, οι γυναίκες θα καθόριζαν τις ζωές τους. Χωρίς τους 'ιθύνοντες νόες' οι ανθρώπινες κοινωνίες θα ευδοκίμωσαν και τα ζώα θα εναρμονίζονταν στο φυσικό τους περιβάλλον που δε θα είχε ανάγκη προστασίας από τους νομούς της παραβατικότητας.

Η ανθρωπιά δεν κομπορρημονεί, δεν κερδοφορεί, δε ρητορεύει. Η ανθρωπιά διατηρεί και εξυψώνει όσο το δυνατόν ψηλότερα κάθε ζωή επιδεκτική εξελίξεως. Αποστρέφεται να καταστρέψει τη ζωή, να τη βλάψει ή να εμποδίσει την ανάπτυξή της, όταν είναι ικανή. Αντιμάχεται τη στρεβλότητα, την δήθεν ευαισθησία, τα κροκοδείλια δάκρυα. Αναζητά μια κοινωνία επανδρωμένη με υγιείς πολίτες στο πνεύμα, στην ψυχή και στο σώμα. Μια κοινωνία από την οποία θα απουσιάζει η ανάληψη ανεκτικότητας, η επηρμένη ταπεινοφροσύνη και η άνομη δικαιοσύνη.

Δημοσιογραφική διαφθορά

Αγαπητοί αναγνώστες της σχολικής μας εφημερίδας,

Εμείς οι νεαροί δημοσιογράφοι του 1ου Λυκείου του Αγρινίου αναλάβαμε να σας ενημερώσουμε με ειδήσεις, πληροφορίες, σχόλια και συνεντεύξεις για όσα συμβαίνουν στη μικρή κοινωνία μας, στη χώρα μας, α-

ντα της παράταξης ή του οικονομικού παράγοντα που εξυπηρετούν. Συχνά τα ΜΜΕ προκειμένου να αυξήσουν το κοινό τους και άρα τα έσοδα από τις διαφημίσεις, καταφεύγουν συχνά σ' εκείνο το είδος της παραπληροφόρησης που κατορθώνει να ελκύσει την προσοχή του κοινού. Προχωρούν, έτσι, στη διεκτρα-

κόμα και σε παγκόσμιο επίπεδο. Αυτή την αρκετά δύσκολη και πολύπλοκη δουλειά ασκούν επαγγελματίες καθημερινή βάση μια πλειάδα ανθρώπων, των οποίων πρωταρχικός σκοπός είναι η αποκάλυψη της αλήθειας και η αντικειμενικότητα στην ενημέρωση. Η σπουδαιότητα αυτού του λειτουργήματος είναι αδιαμφισβήτητη όμως πόσοι δημοσιογράφοι δεν επηρεάζονται ούτε στο ελάχιστο από τις δικές τους εμπάθειες, στάσεις, συμφέροντα και αντιλήψεις και δεν εμπλέκονται σε προσωπικές αντιπαραθέσεις, όταν ενημερώνουν το κοινό για τα διάφορα ζητήματα;

Δεν είναι λίγες οι φορές που η ενημέρωση θυσιάστηκε στον βωμό του κέρδους, καθώς οι εξουσίες της δημοσιογραφίας, της πολιτικής και της οικονομίας διαπλέκονται στενά. Τα ΜΜΕ για να εξασφαλίσουν την απρόσκοπτη λειτουργία και κερδοφορία τους γίνονται κρατικά όργανα, που άγουν και φέρουν την κοινή γνώμη, αναλαμβάνοντας πολιτική θέση και προσπαθώντας σκόπιμα, με διάφορους τρόπους να παραπλανήσουν τους πολίτες. Έτσι, στο πλαίσιο της χειραγώγησης του κοινού και με προφανή στόχο τη δημιουργία εντυπώσεων είναι συχνή η μετάδοση πληροφοριών που δεν αποδίδουν επακριβώς την πραγματικότητα καθώς και η εμφατική προβολή δευτερευόντων θεμάτων τα οποία κρίνονται ως λιγότερο επιζήμια για τα συμφέροντα που θέλουν να εξυπηρετήσουν. Επιπλέον, εις βάρος της αντικειμενικότητας και της ενδελεχούς εξέτασης των γεγονότων, οι δημοσιογράφοι επιλέγουν και τονίζουν μόνο τις πτυχές εκείνες που συμβαδίζουν με το επιδιωκόμενο από αυτούς αποτέλεσμα, ή και αποκρύπτουν πληροφορίες που θα μπορούσαν να ζημιώσουν τα συμφέρο-

γώδηση των γεγονότων, στη διόγκωση θεμάτων της επικαιρότητας, στη δημιουργία προσδοκίας υποτιθέμενων ανακαλύψεων κι εν γένει στη δημιουργία εντυπώσεων, ώστε να εξασφαλίσουν το κοινό που θα θελήσει να παρακολουθήσει το δελτίο ειδήσεων, θα προμηθευτεί την εφημερίδα ή θα διαβάσει τη διαδικτυακή ανάρτηση. Στο ίδιο πλαίσιο κινείται η τάση των μέσων ενημέρωσης να δίνουν ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα που δεν είναι πάντοτε άξια διερεύνησης και έχουν σκανδαλοθηρικό χαρακτήρα, καθώς εξασφαλίζουν σταθερό κοινό. Τέλος, η ανάγκη των δημοσιογράφων, που ανήκουν είτε σε κρατικές, είτε σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, να διατηρήσουν τη θέση εργασίας τους ή να επιτύχουν την επαγγελματική τους ανέλιξη, τους ωθεί να καταστρατηγήσουν τις αρχές δεοντολογίας του επαγγέλματός τους.

Συμπερασματικά, ο τριπλός ρόλος του δημοσιογράφου, δηλαδή η έντιμη ενημέρωση, η ευαισθητοποίηση του κοινού και η άνοδος του μορφωτικού και πολιτισμικού τους επιπέδου, καθώς και ο έλεγχος της εξουσίας, σπάνια επιτυγχάνεται. Η δημοσιογραφική ομάδα του σχολείου μας, όμως, αν και δεν υπάρχει ξεκάθαρα αντικειμενική οπτική σε κανένα ζήτημα, έχει επιδοθεί στην καλύτερη και εγκυρότερη πληροφόρηση που οφείλει ένας δημοσιογράφος, ανεξαρτήτου ηλικίας, να παρέχει στο κοινό, μιας και για τη δημιουργία αυτού του φύλλου ήταν απαραίτητη η συνεχής και πολύπλευρη ενημέρωσή μας για τα διάφορα θέματα που συμβαίνουν στον κόσμο γύρω μας και που ενδιαφέρουν το κοινωνικό σύνολο, χωρίς τη μεσολάβηση προσωπικών συμφερόντων.

**Μεεκτίμηση,
Μυρσίνη Σουφλή**

Το αποχαιρετιστήριο γράμμα του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες

Το συγκλονιστικό αποχαιρετιστήριο κείμενο του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες

... "Αν ο Θεός ξεχνούσε για μια στιγμή ότι είμαι μια μαριονέτα φτιαγμένη από κουρέλια και μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέφτομαι, αλλά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ. Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν. Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια, χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φως. Θα συνέχιζα όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα όταν οι άλλοι κοιμόνταν. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν και πόσο θα απολάμβανα ένα ωραίο παγωτό σοκολάτα!

Αν ο Θεός μου δώριζε ένα κομμάτι ζωή, θα ντυνόμουν λιτά, θα ξάπλωνα μπρούμυτα στον ήλιο, αφήνοντας ακάλυπτο όχι μόνο το σώμα αλλά και την ψυχή μου. Θεέ μου, αν μπορούσα, θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος. Θα ζωγράφιζα μ' ένα όνειρο του Βαν Γκογκ πάνω στα άστρα ένα ποίημα του Μπενεντέτι κι ένα τραγούδι του Σεργάτ θα ήταν η σερενάτα που θα χάριζα στη σελήνη. Θα πότιζα με τα δάκρυα μου τα τριαντάφυλλα, για να νοιώσω τον πόνο από τ' αγάθια τους και το κοκκινωπό φιλί των πετάλων τους...

Θεέ μου, αν είχα ένα κομμάτι ζωή... Δεν θα άφηνα να περάσει ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι αγαπώ, ότι τους αγαπώ. Θα έκανα κάθε άνδρα και γυναίκα να πιστέψουν ότι είναι οι αγαπητοί μου και θα ζούσα ερωτευμένος με τον έρωτα.

Στους ανθρώπους θα έδειχνα πόσο λάθος κάνουν να νομίζουν ότι παύουν να ερωτεύονται όταν γερνούν, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι γερνούν όταν παύουν να ερωτεύονται! Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει. Στους γέροντες θα έδειχνα ότι το θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη. Έμαθα τόσα πράγματα από σας, τους ανθρώπους... Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχία βρίσκεται στον τρόπο που κατεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά. Έμαθα πως όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώτη φορά, το δάχτυλο του πατέρα

του, το αιχμαλωτίζει για πάντα. Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Είναι τόσα πολλά τα πράγματα που μπορούσα να μάθω από σας, αλλά δεν θα χρησιμεύσουν αλήθεια πολύ, γιατί όταν θα με κρατούν κλεισμένο μέσα σ' αυτή τη βαλίτσα, δυστυχώς θα πεθαίνω.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις πάντα αυτό που σκέφτεσαι. Αν ήξερα ότι σήμερα θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να κοιμάσαι, θα σ' αγκάλιαζα σφιχτά και θα προσευχόμουν στον Κύριο για να μπορέσω να γίνω ο φύλακας της ψυχής σου. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να βγαίνεις απ' την πόρτα, θα σ' αγκάλιαζα και θα σου 'δινα ένα φιλί και θα σε φώναζα ξανά για να σου δώσω κι άλλα. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα άκουγα τη φωνή σου, θα ηχογραφούσα κάθε σου λέξη για να μπορώ να τις ακούω ξανά και ξανά. Αν ήξερα ότι αυτές θα ήταν οι τελευταίες στιγμές που σ' έβλεπα, θα έλεγα "σ' αγαπώ" και δεν θα υπέθετα, ανόητα, ότι το ξέρεις ήδη. Υπάρχει πάντα ένα αύριο και η ζωή μας δίνει κι άλλες ευκαιρίες για να κάνουμε τα πράγματα όπως πρέπει, αλλά σε περίπτωση που κάνω λάθος και μας μένει μόνο το σήμερα, θα 'θελα να σου πω πόσο σ' αγαπώ κι ότι ποτέ δεν θα σε ξεχάσω.

Το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς, είτε νέος είτε γέρος. Σήμερα μπορεί να είναι η τελευταία φορά που βλέπεις τους ανθρώπους που αγαπάς. Γι' αυτό μην περιμένεις άλλο, κάν' το σήμερα, γιατί αν το αύριο δεν έρθει ποτέ, θα μετανιώσεις σίγουρα για τη μέρα που δεν βρήκες χρόνο για ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί και ήσουν πολύ απασχολημένος για να κάνεις πράξη μια τελευταία τους επιθυμία. Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, πες τους ψιθυριστά πόσο πολύ τους χρειαζόσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις "συγγνώμη", "συγχώρεσέ με", "σε παρακαλώ", "ευχαριστώ" κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις. Κανείς δεν θα σε θυμάται για τις κρυφές σου σκέψεις. Ζήτα απ' τον Κύριο τη δύναμη και τη σοφία για να τις εκφράσεις. Δείξε στους φίλους σου τι σημαίνουν για σένα".

Μία πλατεία, μία πόλη, μία ιστορία

Σταθερό σημείο αναφοράς αποτελεί η πλατεία για ένα τόπο. Αμετακίνητο κέντρο αυτοπροσδιορισμού, εντούτοις εξελίσσεται μέσα στο χρόνο, αλλάζει, μεταμορφώνεται, αντικατοπτρίζει πάντα τη σύγχρονη εποχή. Κουβαλώντας το χτες επενδύει στο παρόν και χαρτογραφεί το μέλλον. Είναι ο αιώνιος πολίτης της πόλης. Ο πάντα παρών, αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυρας της συνέχειας του κύκλου της ζωής. Μιας ζωής που παρουσιάζεται καρέ-καρέ και ξετυλίγει το κουβάρι των αναμνήσεων με τα καλά και τα άσχημα των ανθρώπων, όπως αυτό είθισται.

Ονομασίες

Η σημερινή πλατεία Δημοκρατίας χρονολογείται από το 1881 και είχε αρχικά την ονομασία 'πλατεία Μπέλλου' προς τιμήν του δημάρχου και δωρητή της έκτασης Μιχαήλ Μπέλλου. Το 1967 επί δημαρχίας Ματθαίου Βεργώνη, το δημοτικό συμβούλιο σε συνεδρίαση του στις 8 Αυγούστου 1967 μετονόμασε την πλατεία Μπέλλου σε 'πλατεία 21ης Απριλίου'. Το 1975 επί δημαρχίας Στέλιου Τσιτσιμελή το δημοτικό συμβούλιο μετονομάζει την πλατεία Μπέλλου σε 'πλατεία Δημοκρατίας'

Κτήρια Ανατολική Πλευρά

Στην ανατολική πλευρά της πλατείας το πρώτο κτήριο που αντίκριζε κάποιος ήταν το καφενείο του Θεοδωρακόπουλου. Ο χώρος ανήκε στον δήμο που τον παραχώρησε στον μακεδονομάχο Θεοδωρακόπουλο ως ελάχιστη προσφορά για την ηρωική του συμπεριφορά. Από το 1922 έως το 1930 φιλοξενήθηκαν στον προαύλιο χώρο του σε ξύλινα παραπήγματα πρόσφυγες της μικρασιατικής καταστροφής.

Το καφενείο υπήρξε το κέντρο που παρουσίαζε κάθε είδους θέαμα: κινηματογράφο, θέατρο, καραγκιόζη, παλαιστικούς αγώνες, ακροβατικά κ.α. και για πολλές δεκαετίες ψυχαγωγούσε τον Αγρινιώτικο λαό μόνο με ένα ταληράκι. Στα χρόνια της κατοχής πέρασαν από κει οι καλλιτέχνες Τώνης Μαρούδας, Ρένα Βλαχοπούλου, Φώτης Πολυμέρης με το περίφημο 'Τρίο Μουτσάτσος', Κώστας Παπαδάκης, Πάνος Σάμης, ο τενόρος Κρίνος, ο Βασίλης Αυλωνίτης και η ανεπανάληπτη Ζαζά Μπριλάντη. Έπαιξαν καραγκιόζη ο Μόλλας, ο Βασίλαρος, ο Σπαθάρης και άφησαν κατάπληκτους τους Αγρινιώτες με τις παλαιστικές τους ικανότητες ο παγκοσμίου φήμης και αξίας παλαιστής Παράσχος Μπόρας και ο Καρπόζηλος. Προβλήθηκαν μεταξύ άλλων τα έργα: 'Η Κυρία με τας καμελίας', 'Πίσω από τα σίδερα', 'Τάρας Μπούλμπα'. Λεγόταν και 'καφενείο των μουσικών', γιατί εκεί συναντιόντουσαν οι μουσικοί πριν τις εξορμήσεις τους στα πανηγύρια.

Στη δεκαετία του '80 το καφενείο κάηκε και ύστερα από μακροχρόνιο δικαστικό αγώνα, ο χώρος πέρασε ξανά στην ιδιοκτησία του δήμου. Σήμερα έχει αναγερθεί και λειτουργεί το δημοτικό καφενείο δροσίζοντας τους θαμώνες του χωρίς όμως τη σκιά των δέντρων.

Δίπλα στο καφενείο του Θεοδωρακόπουλου αρχικά λειτουργούσε το καφέ ουζερί του Μπακολίτσα, το κατάστημα του Κωτσαρέλη και το παντοπωλείο του Τσεκούρα.

Πάνω από τα κτήρια λειτουργούσε αρχικά ο σύλλογος εμπόρων και μετά το ξενοδοχείο 'ΕΜΠΟΡΙΚΟ' του Μαρίτσα. Στο ξενοδοχείο διανυκτέρευαν έμποροι καπνών, λοιποί έμποροι, καραγκιοζοπαιχτές, τραγουδιστές και θεατρικά μπουλούκια. Φιλοξενήθηκε επίσης ο Ανδρέας Παπανδρέου με τη σύζυγό του Μαργαρίτα και τα παιδιά τους.

Βόρεια πλευρά

Στη βόρεια πλευρά υπήρχε το εστιατόριο 'ΑΙΓΛΗ' του Θεόδωρου Αυδή και αργότερα του Πανοθιώκα. Ήταν εστιατόριο αριστοκρατικό στο οποίο σύχναζαν οι εύποροι της εποχής. Μεταπολεμικά, θαμώνας του εστατορίου ήταν και Χρήστος Σαρτζετάκης, ο πρώην πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο οποίος υπηρέτησε ως εισαγγελέας στο Αγρίνιο και συνέτρωγε με τον συμβολαιογράφο κ. Μαραγιάννη. Στον επάνω όροφο του κτηρίου λειτουργούσε το ξενοδοχείο 'ΣΕΣΙΛ' το οποίο ήταν ένα είδος εκλεπτυσμένου οίκου ανοχής.

Δίπλα από την 'ΑΙΓΛΗ' στεγαζόταν το εμπορογραφείο του Μυστακίδη, το φανοποιείο-μαγαζί οικιακών συσκευών του Ν. Τσίμα, το κουρείο Καπελλάκη, το στιλβωτήριο του Κανατά και στη γωνία το βιβλιοπωλείο του Χατζόπουλου. Πάνω από τα καταστήματα αυτά στεγαζόταν από το 1870 το ξενοδοχείο 'ΑΘΗΝΑΙ', ιδιοκτησίας Ξινού. Το ακίνητο αγόρασαν από τον κ. Ξινό οι αδελφοί Σταθόπουλοι οι οποίοι ανήγειραν στη θέση του το ξενοδοχείο 'ΑΗΤΩ' όπου φιλοξενήθηκαν οι Στυλιανός Παττακός, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Ευάγγελος Αβέρωφ, Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Χαρίλαος Φλωράκης, Λεωνίδα Κύρκος, αλλά και ο Αριστοτέλης Ωνάσης, ο Μίκης Θεοδωράκης, ο Γρηγόρης

Μπιθικώτσης, Σταμάτης Κόκκοτας και πολλοί άλλοι.

Στη βόρεια πλευρά και διασχίζοντας την οδό Παπαστρατού υπήρχε το καφε-ζυθεστιατόριο-ζαχαροπλαστείο του Γεωργίου Αυδή. Στο εστιατόριο αυτό το 1941 έφαγαν ο βασιλιάς της Σερβίας Παύλος Καραγιόργεβιτς, η βασίλισσα και η κουστωδιά τους. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί το 1941 επιτάξανε το εστιατόριο και το χρησιμοποίησαν ως μπυραρία της Βερμαχτ.

Δίπλα στεγαζόταν το καφενείο 'ΠΑΛΛΑΔΙΟ' των αδελφών Σύρμου και Γεωργίου Αυδή. Το καφενείο διέθετε μπιλιάρδα, αναλόγιο για την ανάγνωση εφημερίδων η απαγγελία ποιημάτων και στο πατάρι του λειτουργούσε χαρτοπαικτική λέσχη. Το 'ΠΑΛΛΑΔΙΟ' κατά καιρούς αποτελούσε πνευματικό στέκι, ενώ την περίοδο του εμφυλίου πολέμου αποτελούσε στέκι εθνικοφρόνων.

Δίπλα, στο υπόγειο, λειτουργούσε το οινομαγειρείο του Γεωργίου Κοντόβα ενώ στο ισόγειο είχε μαγαζί ο αλευρέμπορας Γιώργος Κομποσιώρας. Στο ανώγειο στεγαζόταν το φρουραρχείο της πόλης. Το πίσω δωμάτιο του ορόφου ήταν το τηλεγραφείο. Εκεί υπηρέτησε το 1948 ως τηλεγραφετής ο λαϊκός, τότε, και καλόγερος αργότερα, Παΐσιος, σεμνός και απόκοσμος από τη νεαρή του ηλικία. Μεταπολεμικά, στο κτήριο αυτό στεγάστηκε η αριστερόφρων εφημερίδα 'ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ' των αδελφών Καβάγια. Το κτήριο πέρασε στην ιδιοκτησία του κ. Χονδρού και αργότερα δόθηκε αντιπαροχή για να ξεφυτρώσει άλλη μία πολυκατοικία.

Ολοκληρώνοντας την πλευρά αυτή, θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθούμε στην 'ταβέρνα του Σπανού', η οποία βρισκόταν πίσω από τα κτήρια, δεν είχε πρόσοψη ακριβώς στην πλατεία, αλλά σίγουρα επηρέαζε τη ζωή της. Ιδιοκτήτες της ταβέρνας ήταν τα δυο αγαπημένα αδέρφια Κώστας και Αποστόλης Σπανόπουλος.

Δυτική πλευρά

Στη γωνία της πλατείας με την οδό Ηλίου, αρχικά υπήρχε το καφενείο του Κώστα Αργιαδίτη, ακίνητο το οποίο πούλησε στους αδελφούς Στρανομίτη οι οποίοι ήταν ιδιοκτήτες του παράπλευρου ξενοδοχείου 'ΙΛΙΟΝ ΠΑΛΛΑΣ'. Στη συνέχεια οι αδελφοί Στρανομίτη επέκτειναν πάνω από το πρώην καφενείο το ξενοδοχείο και το μετονόμασαν σε 'ΠΑΛΛΑΣ'. Αποτελούσε τον πλέον πολυτελή χώρο διαμονής των επισκεπτών και θεωρούνταν το στολίδι της πόλης. Στη σκεπή του κτηρίου ήταν τοποθετημένη μέχρι το 1960 η σειρήνα της πόλης και της ευρύτερης περιχής που προειδοποιούσε για αεροπορικές επιθέσεις, εισβολή στρατιωτικών δυνάμεων στην πόλη κ.α. Χρησιμοποιήθηκε από τις γερμανικές δυνάμεις κατοχής ως κέντρο διευθύνσεως και ως χώρος διαμονής υψηλόβαθμων στελεχών των ναζι μέχρι το 1944 που αποχώρησαν, αφού αφαίρεσαν τον εξοπλισμό του. Το 1945 κατά την είσοδο των συμμαχικών δυνάμεων στην πόλη διοργανώθηκαν εκεί πανηγυρικές εκδηλώσεις και συμμετείχε η στρατιωτική και πολιτική ηγεσία της πόλης.

Μία πλατεία, μία πόλη, μία ιστορία

Το 1955 το ξενοδοχείο μετονομάστηκε σε 'ΑΚΡΟΠΟΛ' και μ' αυτή την ονομασία φιλοξένησε πολλούς καλλιτέχνες αλλά και πολιτικούς όπως Νικόλαο Πλαστήρα, Κωνσταντίνο Καραμανλή, Γεώργιο Παπανδρέου, Σπύρο Μαρκεζίνη, Στέφανο Στεφανόπουλο. Τα μπαλκόνια του χρησιμοποιήθηκαν ως εξώστες πολιτικών ομιλιών. Το 2005 το υπουργείο Πολιτισμού χαρακτήρισε το κτήριο διατηρητέο λόγω της ιστορικής του αξίας. Σήμερα στεγάζει υποκατάστημα της αλυσίδας καλλυντικών HONDOSCENTER.

Διασχίζοντας τη σημερινή οδό Σαλάκου στις αρχές του 20ου αιώνα υπήρχε η οικία του Πάνου Σκαλίγκου, συγγενή των αδελφών Παπαστράτου. Το 1935 στη θέση της χτίστηκε καινούρια οικία που διατηρείται μέχρι σήμερα. Στους χώρους της φιλοξενήθηκαν βασιλείς και πολλές εξέχουσες προσωπικότητες. Την περίοδο του πολέμου Γερμανοί και Ιταλοί είχαν επιτάξει το κτήριο, αφού έδωξαν τους ιδιοκτήτες. Η οικία Σκαλίγκου με απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ έχει κηρυχθεί διατηρητέο κτήριο.

Νότια πλευρά

Στον προαύλιο χώρο της Τράπεζας Ελλάδος λειτούργησε στις αρχές του 20ου αιώνα το 1ο δημοτικό σχολείο στο οποίο φοίτησε για δύο χρόνια (1917-1919) ο Τάσος Παπαστράτος. Στη συνέχεια είχε στηθεί ξυλοκατασκευή που στέγαζε το καφεζαχαροπλαστείο του Κώστα Ματραλή από το 1908. Ο θαμώνας έπρεπε να περάσει από τον κήπο της Τράπεζας και να κατέβει τρία ξύλινα σκαλοπάτια για να μπει στο μαγαζί. Αποτελούσε στέκι των αριστερών συνδικαλιστών.

Δίπλα, στη γωνία του τετραγώνου αυτού, υπήρχε το σπίτι του Κώστα Ψίχα. Στην απέναντι γωνία, διασχίζοντας τη Χ. Τρικούπη ήταν η οικία του ηπειρώτη Μιχαήλ Μπέλλου, κατοπινού δημάρχου. Στη οικία αυτή στεγάστηκε αργότερα το ξενοδοχείο 'ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ' που το εκμεταλλεύονταν ο Γιάννης Μπαλογιάννης. Το μπαλκόνι του ξενοδοχείου χρησιμοποίησε το 1964 ως εξώστη για να εκφωνήσει την ομιλία του ο Γεώργιος Παπανδρέου. Το ίδιο μπαλκόνι χρησιμοποιούσε το 1948 ο ιερομόναχος Βενέδικτος Πετράκης του οποίου τα φλογερά κηρύγματα επηρέασαν το ήθος και τη νοοτροπία της εποχής. Στο ισόγειο του ξενοδοχείου λειτούργησαν το καφενείο του Παπαδάτου, το κουρείο του Πιπίνη καθώς και καθαριστήριο και σπιλωτήριο.

Παρακειμένως του ξενοδοχείου λειτουργούσε το καφενείο του 'Ψαρρά'. Ο καταστηματάρχης ήταν πρόσφυγας και στο μαγαζί του οι θαμώνες πολλοί απ' αυτούς πρόσφυγες- μπορούσαν να καπνίσουν έναν απ' τους εννιά ναργιλέδες που διέθετε το κατάστημα. Όταν το καφενείο έκλεισε, το κτήριο λειτούργησε ως λαϊκό εστιατόριο το 'ΚΡΟΝΙΟ'. Αργότερα η ιδιοκτησία δόθηκε αντιπαροχή και χτίστηκε πολυκατοικία. Δίπλα στο εστιατόριο του Ψαρρά, στη γωνία, υπήρχε το μπακάλικο του Κώστα Σγάια και στο υπόγειο το οινομαγειρείο του αδελφού του με σπεσιαλιτέ τον τηγανητό μπακαλιάρο.

Ιστορικά γεγονότα - Η πλατεία αφηγείται...

Στις 21 Απριλίου 1941, ημέρες του Πάσχα, οι Γερμανοί εισήλθαν στην πόλη. Αναζήτησαν μάταια τον δήμαρχο Βότση, και αφού πέρασαν την πλατεία Μπέλλου, έκαναν κατάληψη των καπναποθηκών των Παπαπέτρου και Παναγόπουλου. Οι καπναποθήκες Παπαστράτου λειτούργησαν ήδη ως νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού για τους τραυματίες του Αλβανικού Μετώπου και σ' αυτό νοσηλεύτηκε και ο Οδυσσεάς Ελύτης.

Το 1941 οι Γερμανοί βομβάρδισαν την πλατεία στη νοτιοδυτική της πλευρά και σκότωσαν τον Υπομοίραρχο Τόντο. Φαίνονται ακόμα και σήμερα τα ίχνη του βομβαρδισμού στο στήθαιο και στα κάγκελα του προαυλίου της Τράπεζας Ελλάδος. Λίγους μήνες πριν την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής, οι Γερμανοί προέβησαν σε ένα τριπλό στυγερό έγκλημα στον χώρο της πλατείας το οποίο θα σημαδεύει για πάντα τη μνήμη των Αγρινιωτών. Τη Μ. Παρασκευή 14 Απριλίου 1944 μετέφεραν από τις φυλακές της Αγίας Τριάδας και κρέμασαν στους τρεις φανοστάτες της πλατείας τρεις αγωνιστές. Τον Αβραάμ Αναστασιάδη, 52 χρονών, τον Χρήστο Σαλάκο, 21 χρονών και τον Πάνο Σούλο, 24 χρονών. Προς τιμή τους στήθηκε μνημείο που φιλοτέχνησε ο Αγρινιώτης γλύπτης Ευθύμιος Πανουργιάς, ενώ οι τρεις οδοί που ξεκινούν από την πλατεία φέρουν το όνομά τους.

Στις 14 Σεπτεμβρίου 1944, τμήματα του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ μπαίνουν ειρηνικά στο Αγρίνιο και καλούν τα πλήθη σε συγκέντρωση στην πλατεία Μπέλλου, όπου εκφωνήθηκαν λόγιοι από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου 'ΠΑΛΛΑΣ'.

Το 1926 και το 1929 καπνεργάτες που διαδήλωναν για καλύτερες συνθήκες ζωής δέχτηκαν την επίθεση της χωροφυλακής που προχώρησε

σε συλήψεις. Συλλαλητήρια πραγματοποιήθηκαν και τα κατοπινά χρόνια με αιτήματα παρόμοια και με παρόμοιες πρακτικές.

Επίλογος: Μια πλατεία αποτελεί πεδίο δραστηριοποίησης των ανθρώπων, τόπος συνεύρεσης, συναναστροφής, αναψυχής, ανάπαυλας. Είναι ο τόπος που ο λόγος, η πράξη, ο πολιτισμός, η παράδοση, οι νέες τάσεις, τα καλά και τα παράδοξα συνενώνονται και ταυτοποιούν τους πρωταγωνιστές της. Η πλατεία Δημοκρατίας, η κεντρική πλατεία του Αγρινίου αποτελεί τη χοάνη συμπεριφορών και δράσεων της Αγρινιώτικης κοινωνίας αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Οι ανυποψίαστοι διαβάτες της γίνονται ασύνειδα μέλη ενός θιάσου που συμμετέχει στο θέατρο της ζωής άλλοτε με πρωταγωνιστικό τρόπο και άλλοτε με ρόλο κομπάρσου.

(Το άρθρο είναι μέρος μιας εργασίας που επημελήθηκαν το 2009 η συντάκτρια με τη φιλόλογο Τζένη Πολίτη και παρουσίασαν στο πλαίσιο του μαθητικού φεστιβάλ)

Δωρεάν Παιδεία, ακριβά φροντιστήρια

Δίπλα στο μύθο της δωρεάν Υγείας φιγουράρει ο μύθος της δωρεάν Παιδείας. Σύμφωνα με έρευνα του Κέντρου Ανάπτυξης Εκπαιδευτικής Πολιτικής της ΓΣΕΕ, υπολογίζεται ότι τα νοικοκυριά στην Ελλάδα δαπανούν το ποσό των 4,37 δις. ευρώ τον χρόνο για τη "δωρεάν Παιδεία"

"Το φροντιστήριο αποτελεί θεσμό καθιερωμένο στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα, τόσο μέσα από την πολύχρονη νομοθετική κάλυψη όσο και μέσα από την μαθητική αποδοχή στο σύνολό της. Μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα απαιτούνταν μόνο κατοχή απολυτηρίου Γυμνασίου για την εισαγωγή στις ανώτατες σχολές. Δεν είναι σύμπτωση η καθιέρωση των εισαγωγικών εξετάσεων το 1932 και η ψήφιση του Α.Ν. 2545/40 "Περί ιδιωτικών σχολείων, φροντιστηρίων και οικοτροφείων" από την κυβέρνηση Ι.Μεταξά. Μέχρι τις αρχές του 1960, τα φροντιστήρια θεωρούνταν αποτέλεσμα της δυσκολίας των θεμάτων και της ανεπάρκειας των σχολικών βιβλίων. Από τη μεταρρύθμιση του 1964 μέχρι και την καθιέρωση του Ενιαίου Λυκείου έγιναν προσπάθειες μείωσης της ροής προς τα φροντιστήρια. Η επιβίωση των φροντιστηρίων παρά τις μεταβολές των εξεταστικών συστημάτων αποδεικνύει ότι παράγοντας διατήρησής τους δεν αποτέλεσαν οι εξεταστικές δοκιμασίες, όσο οι μορφωσιολατρικές αντιλήψεις της ελληνικής οικογένειας και η σημαντικότητα εξαργύρωσης του πανεπιστημιακού πτυχίου στην αγορά εργασίας, που με την ανταγωνιστικότητα και τον κλειστό αριθμό εισακτέων οδηγούν σε παραμηνιασμούς υπέρβασης των φραγμών που τίθενται με οποιοδήποτε οικονομικό αντάλλαγμα" γράφει η Μαρία Πολυχρονάκη, φιλόλογος και Δρ. Πανεπιστημίου Κρήτης.

Το φαινόμενο του φροντιστηρίου και των ιδιαίτερων μαθημάτων είναι τόσο παλιό όσο παλιά είναι και η δίψα των γονιών να δουν

τα παιδιά τους να ανέρχονται επαγγελματικά και να καταξιώνονται κοινωνικά. Ήδη από το 1856 βασιλικό διάταγμα όριζε ότι: "Απαγορεύεται πάντως εις τους γυμνασιακούς καθηγητάς και παρ' ελληνικούς σχολείους διδασκάλους να προπαιδεύσιν ή να διδάσκωσιν εν ταις οικίαις αυτών, εν τοις δωματίοις του δημοσίου διδακτηρίου ή άλλοθι πού μαθητάς, ανήκοντας εις τας υπό των ιδίων διδασκομένας τάξεις...".

Στα τέλη του 19ου αιώνα οι εφημερίδες βρίθουν μικρών αγγελιών για παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων, αλλά η πραγματική έκρηξη του φαινομένου θα έρθει στα 1926, όταν πλέον θεσπίζονται οι εξετάσεις για την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο. Τον Οκτώβριο του 1906 τρεις υφηγητές της Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών καταθέτουν στη Σύγκλητο πρόταση ίδρυσης νομικού φροντιστηρίου από το ίδιο το πανεπιστήμιο. Την επομένη ο καθηγητής Ρωμαϊκού Δικαίου κ. Κρασσάς διαμαρτυρόταν στους διαδρόμους του Αρείου Πάγου: "Το πανεπιστήμιο όπως κατήντησε είναι εστία ρυπαρότητας. Τώρα με τους υφηγητάς θα μεταβληθεί εις οίκον εμπορίου".

Όσο το κοινωνικό κράτος κατεδαφίζεται και το δημόσιο σχολείο απαξιώνεται τόσο περισσότερο αναπτύσσονται τα φροντιστήρια σε βάρος του οικογενειακού προϋπολογισμού. "Παραλογισμό του φροντιστηρίου" χαρακτηρίζει το φαινόμενο ο Παντελής Κυπριανός. Ο ιστορικός της εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου

του Πατρών εξηγεί πώς γίνεται να κάνουν φροντιστήρια, και μάλιστα περισσότερο από τους άλλους, οι μαθητές των "καλύτερων" και ακριβότερων σχολείων της χώρας ακόμα και από το νηπιαγωγείο. Για τον ίδιο, η άνιση ανάπτυξη των κρατικών υπηρεσιών στις δεκαετίες του 1960 και του 1970 δεν οδήγησε στη θεμελίωση ενός 'κράτους πρόνοιας', αλλά κατέστησε δυνατή τη γρήγορη απορρόφηση της πλειονότητας των αποφοίτων ΑΕΙ. Έτσι, ενισχύθηκε κι άλλο η εικόνα του πτυχίου-διαβατηρίου για την ανοδική κοινωνική κινητικότητα, η οποία με τη σειρά της, ανατροφοδότησε τη ζήτησή του. Όλα αυτά εξέθρεψαν το 'αναγκαίο κακό', τα φροντιστήρια, τα οποία επέτειναν τη διάλυση του δημόσιου σχολείου και δημιούργησαν σειρά από φαινομενικά παράδοξες καταστάσεις, που δεν μπορούν να ερμηνευτούν με όρους αγοράς- κόστους, οφέλους, προσφοράς, ζήτησης... Ο λόγος που οι γονείς δεν αντιδρούν σ' αυτήν την κοστοβόρα διαδικασία είναι, κατά την άποψη του, η κοινωνική πίεση που τους οδηγεί, ακόμα και τους πιο άπορους να ταυτίσουν το φροντιστήριο με την τύχη των παιδιών τους και να πιστεύουν ότι -αν δεν τα στείλουν- τα αφήνουν στη μοίρα τους και τα καταδικάζουν στην αποτυχία.

Εν ολίγοις, το σύστημα της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο είναι μία παρατεταμένη διαδικασία εισαγωγής στο πανεπιστήμιο. Με συνέπεια πολλοί, εξαιρετικά ταλαντούχοι, ευφυείς, δημιουργικοί άνθρωποι να νομίζουν πως δεν είναι, επειδή αυτό στο οποίο είναι καλοί στο σχολείο δεν έχει αξία ή παραγνωρίζεται. Κατ' επέκταση οι μαθητές αυτοί υποβιβάζονται - σε ομάδες της Β' Κατηγορίας προσπαθώντας να σωθούν από τη σύνθλιψη που προκαλεί η πίεση της πολύπλοκης και ανοργάνωτης διδασκίας ύλης. Μιας παράλογα ογκώδους ύλης που ξεκινά από τις πρώτες τάξεις του Δημοτικού - το αποδεικνύει άλλωστε η ασήκωτη σχολική σάκα των λιλιπούτειων μαθητών- που σκοπό δεν έχει να μορφώσει αλλά να παρα-μορφώσει αχαρτογράφητες πνευματικές περιοχές. Και πολύ σύντομα αναφύονται απορίες, κενά, δυσκολίες, άρνηση. Και τρέχουν τότε μικροί - μεγάλοι στο σωτήριο φροντιστήριο να τους απαλλάξει από το σισύφειο μαρτύριό μας και την ταμπέλα του καθυστερημένου και να τους δώσει την ώθηση που χρειάζονται έναντι αδρής αμοιβής. Και δεν αναρωτιέται κανείς γιατί ο μαθητής π.χ. της Γ' Δημοτικού δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις απαιτήσεις των προγραμμάτων σπουδών; Γιατί πελαγοδρομεί στη στοιχειώδη γνώση; Πότε πρόλαβαν δάσκαλος και μαθητής να επιδείξουν ελλειμματική(!) επίδοση; Μήπως ψάχνουμε λάθος; Μήπως είμαστε λάθος;

Ο Εθελοντισμός είναι ψυχική υγεία

"Ενσπείρεις μια σκέψη,
θερίζεις μια πράξη
Θερίζεις μια πράξη,
ενσπείρεις μια συνήθεια
Ενσπείρεις μια συνήθεια,
θερίζεις έναν χαρακτήρα
Θερίζεις έναν χαρακτήρα,
ενσπείρεις ένα πεπρωμένο"

που τους στέρησαν οι μικρόνοες άρχοντες. Είναι ανθεκτικά καλός για να αντιμετωπίσει την ισχυρότητα του κακού. Είναι Άνθρωπος!

Μακάρι να ζούσαμε σε ένα κόσμο στον οποίο ο η Πανδώρα δε θα ήταν τόσο περίεργη και το γαμήλειο δώρο των θεών θα ήταν καλά ασφαλισμένο έναν κόσμο που το κακό θα ήταν εξοβελισμένο από την καθημερινότητα μας, ο ανθρώπινος βίος θα ήταν αδιατάραχος από πο-

Ό,τι κάνει με τη θέληση του ο άνθρωπος έχει πολύ μεγαλύτερη αξία από αυτό που του επιβάλλεται και είναι υποχρεωμένος να κάνει. Η συναίσθηση ευθυνών που έχει, η ενσυνείδητη ανάληψη πρωτοβουλιών και δράσης και πολύ περισσότερο η γενναιοδωρη προσφορά στον συνάνθρωπο δείχνουν άνθρωπο ελεύθερο, δίκαιο, υπεύθυνο και ενάρετο. Στον εθελοντισμό ενυπάρχουν αυτά. Γι' αυτό όπου και όπως εκδηλώνεται, αποτελεί δείγμα υψηλού ηθικού επιπέδου, ανθρωπιάς, κοινωνικότητας και πολιτικής ωριμότητας ανθρώπων και κοινωνιών.

Η ευοίωνη προοπτική που υπάρχει για τον εθελοντισμό οφείλεται στην αξία του. Ο εθελοντισμός είναι ενέργεια με βαθύτατα ηθικό περιεχόμενο. Τόσο τα κίνητρα όσο και η προσφορά του εθελοντή συνδέονται με την αγάπη για τον πλησίον, τον αλτρουισμό, την αλληλεγγύη και την ανθρωπιά' έννοιες που αποτελούν τον πυρήνα της ηθικής. Ο πολιτισμός μας αποτελείται από εκατομμύρια υπάρξεις που ζούνε μαζί, σε μικρό χώρο, σε απόλυτη μοναξιά και εξαθλίωση έχοντας να αντιμετωπίσουν διακρίσεις, αδικίες, προβλήματα επιβίωσης και αξιοπρέπειας. Με την εθελοντική προσφορά ανακουφίζονται άνθρωποι που πάσχουν, άνθρωποι που υποφέρουν από τον απάνθρωπο πολιτισμό μας και την υδαρή σκέψη των κρατούντων, άνθρωποι που υφίστανται εξευτελισμούς και κακοπάθειες λόγω της απουσίας του κράτους -πρόνοιας.

Ο εθελοντισμός αντιστρατεύεται το πνεύμα του ατομισμού, της ναρκισσιστικής εσωστρέφειας και της ιδιοτέλειας που επικρατεί στην εποχή μας. Ο άνθρωπος που προσφέρει εθελοντικά τις υπηρεσίες του στο κοινωνικό σύνολο δε βλέπει πια τη ζωή με τη μυωπική ματιά του εγωκεντρικού ατόμου που βάζει πάνω από όλα το προσωπικό του συμφέρον, αλλά με την ευρύτητα της σκέψης του ανθρώπου που συναισθάνεται πως είναι μέλος μιας κοινότητας και πως η προσωπική του ζωή είναι άρρηκτα δεμένη με αυτήν.

Κατά τον Κώστα Καραγάτση δεν υπάρχει μεγαλύτερη επαναστατική πράξη από την ανθρωπιά. Ο εθελοντής κάνει διακριτή την παρουσία του εκεί που οι ισχυροί απουσιάζουν, ορθώνει το ανάστημά του στους πολυάσχολους αδρανείς, δίνει το χέρι του απλόχερα προσφέροντας σε καθημαγμένες ζωές αυτά

λέμους, πείνα, φτώχεια, φυσικές καταστροφές. Έναν κόσμο βγαλμένο από τα κείμενα της μυθοπλασίας και της χιμαιρικής φαντασίας. Τι ωραίο όνειρο! Τι πλανεύτρα αυταπάτη! Η πραγματικότητα, όμως, είναι ένας εφιάλτης που τον βιώνουμε ξύπνιοι. Όσο το αντιπάλεμα του Κάιν και του Άβελ θα κυριαρχεί στην ανθρώπινη αρένα ο εθελοντισμός θα αποτελεί την ύψιστη μορφή αντίστασης και ειρηνικής επανάστασης στα φαινόμενα της εγκληματικής αμέλειας προς τον πάσχοντα άνθρωπο. Γιατί, ό,τι κάνουμε αποκλειστικά για τον εαυτό μας, πεθαίνει μαζί μας. Αυτό όμως που κάνουμε για τους άλλους και για τον κόσμο παραμένει αθάνατο και παντοτινό. Σταγόνα στον ωκεανό ίσως. Όμως ο ωκεανός θα ήταν μικρότερος, αν του έλειπε αυτή η σταγόνα.

Μικρές πράξεις, μεγάλες καρδιές

Η Μαρία Σιδέρη, μια μαθήτρια της Β' τάξης του σχολείου μας ασκεί εθελοντική δράση από τότε που φοιτούσε στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού. Με την παρότρυνση της ευαισθητοποιημένης μητέρας της χάρισε δύο φορές τα μαλλιά της στο 'Άλμα Ζωής' για να ανακουφιστούν γυναίκες και παιδιά που υποβάλλονται σε χημειοθεραπείες και υφίστανται την απώλεια των μαλλιών τους. Η Μαρία χάρισε τα μαλλιά της και τρίτη φορά λίγο μετά από τον θάνατο της καρκινοπαθούς γιαγιάς της. Αυτή τη φορά η προσφορά έγινε συνειδητοποιημένα και με πλήρη επίγνωση της πράξης της. Μιλώντας μαζί της ξαφνιάζεσαι με τη ζεστασιά που κρύβει μέσα της, την ηθική ωριμότητα της εφηβικότητάς της, την εκφραστικότητα και την αμεσότητα της. Το όμορφο νεανικό της πρόσωπο το φωτίζει ένα καλόκαρδο χαμόγελο καθώς μιλάει με σοβαρότητα για το ευαίσθητο αυτό θέμα. Δε θεωρεί ότι κάνει κάτι σπουδαίο' δωρίζει κάτι που μπορεί εύκολα να το ξανάχει. Αυτό που εύχεται είναι η ίαση των παιδιών που ταλαιπωρούνται από τις διάφορες μορφές καρκίνου.

" Δίνοντας τα μαλλιά μου μπορώ να κάνω κάποιον χαρούμενο. Δεν κάνω κάτι το ιδιαίτερο", λέει με μια φυσικότητα και έναν αυθορμητισμό που σε σκλαβώνει.

Η Παρασκευή Μήτσιου μιλά με τον Δημοσθένη Πλαβό

Η Παρασκευή Μήτσιου μιλά με τον Δημοσθένη Πλαβό, απόφοιτο του 1ου Γενικού Λυκείου Αγρινίου, ο οποίος πέρασε τα διόδια των πανελληνίων εξετάσεων και διαμορφώνει το μέλλον του φοιτώντας στη σχολή της αρεσκείας του.

Πώς ένιωσες τη στιγμή που συνειδητοποίησες ότι τα κατάφερες;

Όταν έμαθα το αποτέλεσμα των εξετάσεων, ένιωσα μια μεγάλη ανακούφιση και ηθική επιβεβαίωση που οι κόποι μου απέδωσαν καρπούς. Και κυρίως μια ηρεμία μετά από έναν χρόνο που συνέχισα στο μυαλό μου είχα αυτόν το στόχο, όπως συμβαίνει και στους περισσότερους μαθητές της Γ' λυκείου.

Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας;

Δεν υπάρχει μυστικό. Κάθε άτομο προσεγγίζει με διαφορετικό τρόπο τον στόχο του, και μόνο ο ίδιος ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει τον τρόπο για να φτάσει στο ποθούμενο. Από τη δική μου εμπειρία, πιστεύω ότι δεν χρειάζεται ούτε πρέπει να διαβάσεις συνέχεια. Εγώ περνούσα πολλές ώρες βλέποντας βιντεάκια, ακούγοντας μουσική κ.τ.λ Άλλοτε μπορεί να τους βοηθάει η γυμναστική ή να βγαίνουν με παρέες. Σε όλες όμως τις περιπτώσεις, παίζει ρόλο να έχεις έναν στόχο που θες πραγματικά. Είτε μία συγκεκριμένη σχολή, είτε την επιτυχία γενικότερα.

Ποιες συμβουλές θα έδινες στους μαθητές που μπαίνουν στη διαδικασία των πανελλαδικών εξετάσεων;

Σίγουρα συμφωνώ με τα τετριμμένα, ότι δεν είναι τόσο σημαντικό όσο φαίνεται και ότι δεν κρίνεται η ζωή τους από αυτό. Προτιμώ να εστιάσω όμως στο ότι πρέπει να επιλέξουν αυτό που πραγματικά θέλουν για το μέλλον τους, χωρίς να επιτρέψουν σε άλλους (γονείς, συγγενείς) να επιλέξουν αντί αυτών. Και αν αυτό που θέλουν, δεν είναι η εισαγωγή σε μία σχολή, δεν χρειάζεται να το κάνουν. Υπάρχουν πολλές επιλογές στην αγορά εργασίας, είτε εντός είτε εκτός Ελλάδας. Ας επιλέξουν ό,τι θεωρούν καλύτερο για τον εαυτό τους.

Ποια είναι τα όνειρα σου για το μέλλον;

Τα όνειρα μου για το μέλλον είναι ό,τι οδηγεί σε μια ευτυχισμένη ζωή. Για εμένα η ακαδημαϊκή και επαγγελματική επιτυχία είναι ένας μέσον για αυτό. Άλλα όνειρα είναι να κάνω ταξίδια και γενικότερα να ζήσω πολλές εμπειρίες στη ζωή μου και να την απολαύσω όσο περισσότερο μπορώ, όπως οφείλει ο καθένας μας στον εαυτό του. Και είναι σίγουρα σημαντικότερο από το πρώτο.

Ευχαριστούμε τον Δημοσθένη για τον χρόνο που μας διέθεσε να μοιραστεί μαζί μας τα όνειρα και τις τοποθετήσεις του και του ευχόμαστε να υλοποιήσει τους στόχους του και τις επιθυμίες του. Στους μαθητές της Γ' Λυκείου ευχόμαστε από καρδιάς καλή επιτυχία στις πανελληνιες εξετάσεις, υγεία και αρμονία στο μυαλό και στην καρδιά τους.

"Σε σας μιλάω γονείς..."

Το 2006 ένα γράμμα 13χρονου αναγνώστη στην Ελευθεροτυπία συγκλόνιζε το πανελλήνιο. Με τίτλο "σε σας μιλάω, γονείς" έψεγε τους γονείς για ανεπάρκεια και πλημμελή ανταπόκριση στα καθήκοντα της ανατροφής των παιδιών τους και στη διαμόρφωση σθεναρών χαρακτήρων ικανών να αντιμετωπίσουν το αδιαμόρφωτο και απρόβλεπτο μέλλον τους.

Παραθέτουμε ένα απόσπασμα από την επιστολή του τότε 13χρονου Αλέξανδρου Ανδρικόπουλου ο οποίος θέλησε μ' αυτόν τον τρόπο να αφυπνίσει τους γονείς που αφιερώνουν ελάχιστο ουσιαστικό χρόνο στα παιδιά τους, που συνομιλούν σε παράλληλους μονολόγους, που δεν ευκαιρούν για μια βόλτα, για μια ζεστή προσέγγιση:

"...Οι συναισθηματικές διαταραχές μέσα στην ελληνική οικογένεια μεγάλες, και μια μανία να ανακαλύψουν συμπτώματα παραβατικά στα παιδιά τους.

Η νέα λέξη που πιπιλίζουν σαν καραμέλα οι μεγάλοι είναι η παραβατικότητα.

Η νέα μόδα που κατασκευάζουν οι επιστήμονες για να φωτογραφίσουν ένα παιδί άτακτο, κακό, είναι η λεξοπαραβατική.

Ξαφνικά, κρίνονται - απορρίπτονται παιδιά που μέχρι σήμερα ήταν λίγο πιο ζωηρά ή παιδιά από ξένες χώρες με άλλη κουλτούρα. Ολα αυτά συμπληρώνονται με εκφράσεις υποτιμητικές και με πολύ πολύ μυστήριο. Σε ερώτηση που θα θέσουμε εμείς οι μικρότεροι: Γιατί τόσο υστερία έτσι ξαφνικά; Τόση ευαισθησία; Σπεύδουν να μας απαντήσουν ότι το κάνουν από ενδιαφέρον ουσιαστικό και αγάπη.

Ας μην τρελαθούμε, αγαπητοί μου γονείς, ανεκπαιδευτοί κατά τα άλλα. Από εσάς ξεκινά το πρόβλημα.

Ναι, σε σας μιλάω. Δεν γεννιέται κανείς έτσι ξαφνικά παραβάτης, ούτε μας χτύπησε ίωση παραβατικότητας από τη μια στιγμή στην άλλη.

Εσείς μας την εισάγετε μαζί με τα επώνυμα ρούχα - τα ακριβά αυτοκίνητα - τα σπίτια με τις πισίνες. Μέσα από την τηλεόραση - τα ηλεκτρονικά παιχνίδια που μας επιβραβεύουν με μπόνους, με έναν όρο, να σκοτώσουμε όλο και πιο πολλούς. Τέλος, μέσα από την αλλοδαπή ανεκπαιδευτη προβληματική baby sitter.

Θα σας θέσω κάποιες ερωτήσεις και αν έχετε θάρρος απαντήστε μας.

Πείτε μου, αν έχετε Θεό, πότε καθήσαμε στον καναπέ με παρατεταμένη αγκαλιά και χωρίς την πίεση του χρόνου του στρες σαν οι-

κογένεια να μιλήσουμε για τους προβληματισμούς μας;

Να μιλήσουμε για ανθρώπους του πνεύματος και για την πρόοδο της επιστήμης;

Να τρέξουμε στη φύση;

Αφήστε, εγώ θα σας πω, γιατί από τρελό και από παιδί μόνο ακούς την αλήθεια.

Ποτέ. Με ακούτε. Ποτέ. Κάποτε

όμως γινότανε. Τότε που υπήρχε το απόλυτο μέτρο σύγκρισης. Κάποτε, που συμβιβαζόσαστε με τη φτώχεια, αλλά ήσαστε ευτυχημένοι γιατί ήσαστε τίμιοι. Αξιοπρεπείς. Δεν απορρίπτατε αξίες καθημερινές και η ζωή σας είχε χρώμα, γράφατε ποιήματα, διηγήματα την ώρα της δουλειάς. Χωρίς να έχετε τίποτα, τα είχατε όλα.

Σήμερα παραβιάσατε τη συνείδηση, παύσατε μέσα σας να υποκαθιστάτε το θαυμαστικό με το ερωτηματικό.

Σήμερα εγκλωβιστήκατε στην καταλυτική αποχαύνωση.

Οι ανάγκες σας είναι άλλες. Τα θέλετε όλα χωρίς να μετράτε την τσέπη σας, αλλά τον εγωισμό σας.

Και να τα ακριβά αυτοκίνητα, τα ακριβά ρούχα. Και να τα δάνεια και οι λογαριασμοί.

Ψέματα λέω; Αν λέω, να με κάψει ο Θεός..."

Αγαπητοί γονείς,

Τα παιδιά δεν είναι μικροσκοπικοί ενήλικες. Όλοι οι γονείς το ξέρουν αλλά όλοι κάθε τόσο το ξεχνούν! Παρασύρονται από την εντυπωσιακή λογική που δείχνουν πολλές φορές τα παιδιά και ξεχνούν ότι δεν έχουν μπροστά τους μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα.

Το πιο συνηθισμένο σφάλμα που κάνουν κυρίως οι νέοι γονείς είναι η παραχώρηση δικαιωμάτων χωρίς αντίκρισμα. Υποχωρούν σε αιτήματα των μικρών, εν ονόματι της "δημοτικότητας" ξεχνώ-

ντας όμως ότι δεν έχουν ν'αντιμετωπίσουν υπεύθυνα άτομα, τουλάχιστον με την έννοια που δίνουν οι μεγάλοι στον όρο, όταν μιλούν μεταξύ τους. Η ισότητα απαιτεί άτομα τα οποία ελέγχουν τον εαυτό τους, του επιβάλλουν περιορισμούς ακόμα και όταν είναι ιδιαίτερος δυσάρεστοι! Τα παιδιά που φορτώνονται με ευ-

μερικών νόμων και κανόνων για τη διαπαιδαγώγησή τους. Ακόμη και οι τιμωρίες είναι γι' αυτά μία λύτρωση, τη στιγμή που δεν ξέρουν πώς να επανορθώσουν μία αταξία. Το μόνο που χρειάζεται είναι συνέπεια στις αποφάσεις σας. Οι συχνές υποχωρήσεις, τιμωρίες που ξεχνιούνται πριν καλά-καλά επιβληθούν, αρχές που παρακάμπτονται, μπορεί προς στιγμήν να τα ευχαριστήσουν αλλά μακροπρόθεσμα σίγουρα θα τα βλάψουν.

Ο χαρακτήρας που σχηματίζουν έχει ως πρότυπο εσάς και από σας θ' αντιγράψουν προτερήματα και ελαττώματα. Αυτό άλλωστε είναι και ένα από τα θετικά της ανατροφής παιδιών: οι γονείς αναγκάζονται να γίνουν πιο προσεκτικοί και υπεύθυνοι για ν' αντιμετωπίσουν τις καθημερινές προστριβές με τα προβλήματα των παιδιών!

Ο ρόλος που καλούνται να παίξουν οι "μεγάλοι" είναι ίσως λίγο άχαρος. Κατά βάθος όλοι μένουμε και λίγο παιδιά, όσο κι αν μεγαλώνουμε, αλλά πρέπει να παίζουμε αυτόν τον ρόλο όσο πιο σωστά γίνεται!

Η αυστηρότητα προσφέρει ασφάλεια στα παιδιά και τα βοηθάει να σχηματίσουν υπεύθυνο και σταθερό χαρακτήρα, αλλά πρέπει να μην περιορίζεται σ' αυτά. Αυστηρότητα πρέπει να δείχνετε και στην αντιμετώπιση του εαυτού σας. Πώς θα μπορέσει το παιδί να παραδεχτεί τα λάθη του και να διορθώσει τις αδυναμίες του, όταν δεν βλέπει εσάς

ν' αναγνωρίζετε τα δικά σας σφάλματα και να κερδίσετε απ' αυτά; Με αυτόν τον τρόπο θα βγουν κερδισμένα τα παιδιά αλλά και σεις, γιατί στην προσπάθεια να τους προσφέρετε ένα σωστό πρότυπο θα διορθώσετε και τις δικές σας ατέλειες!

Δεν είναι καταπίεση η επιβολή

Γεώργιος Ταράσης : "Ο αθλητισμός είναι ποιότητα ζωής"

Ο επί 18 χρόνια θητεύσας ως προπονητής Πανατωλικού και νυν προπονητής Κ19 ΠΑΕ Πανατωλικού, Γεώργιος Ταράσης, μιλάει στη "-ΘΕΣΗ" και στους μαθητές του 1ουΓΕΛ.

Κύριε Ταράση , σας ευχαριστούμε που δεχθήκατε να μας παραχωρήσετε αυτή τη συνέντευξη και για τη φιλοξενία στους χώρους του γηπέδου του Πανατωλικού. Ας ξεκινήσουμε με το πώς αποφασίσατε να γίνετε προπονητής και ποιους ιδιαίτερους χειρισμούς απαιτεί η προγύμναση νέων παιδιών ;

Σας ευχαριστώ και εγώ για την πρόσκληση . Ξέρετε για εμάς τους μεγάλους είναι επιτακτική ανάγκη να επικοινωνούμε με εσάς τους νέους να έχουμε μία επικοινωνία από κοντά , όχι μόνο με τα media . Η απόφασή μου να γίνω προπονητής ήταν μια συνέχεια από τη θητεία μου ως ποδοσφαιριστής . Ξεκίνησα να παίζω ποδόσφαιρο από μικρός. Μετά έγινα επαγγελματίας αλλά κάποια στιγμή της καριέρας μου είχα έναν σοβαρό τραυματισμό , είχα ένα συντριπτικό κάταγμα κνήμης περόνης , το οποίο με άφησε δύο χρόνια εκτός . Από εκεί και πέρα αποφάσισα να ασχοληθώ με την προπονητική . Η προγύμναση νέων παιδιών απαιτεί τρεις βασικούς κανόνες : γνώση, υπομονή και αγάπη, αληθινή αγάπη. Νομίζω ότι τα παιδιά το εισπράττουν αυτό.

Πόσα χρόνια εργάζεστε ως προπονητής και ποιες οι βαθμίδες της προπονητικής ;

Είμαι 25 χρόνια προπονητής . Εγώ αυτή τη στιγμή έχω το UEFA PRO , που είναι το ανώτερο επίπεδο που υπάρχει . Να ξέρετε ότι ξεκινάει από το C . Είναι το B , το A , το pro και υπάρχει άλλη μία υποκατηγορία , το Elite Youth . Το Elite Youth είναι για νέους παίκτες επιλεγμένους , δηλαδή είναι μία ξεχωριστή κατηγορία σε σχέση με τις υπόλοιπες ακαδημίες.

Ποιες γνώσεις πρέπει να έχει ένας προπονητής εκτός από αθλητικές ;

Στο υψηλό επίπεδο υπάρχουν συγκεκριμένοι άνθρωποι , οι σπασιαλίστες ,όπως τους λένε οι άνθρωποι του χώρου. Εμείς φυσικά, δεν μπορούμε να αντικαταστήσουμε τον φυσικοθεραπευτή, τον γιατρό ή τον ψυχολόγο αλλά κάποιες βασικές γνώσεις των τομέων αυτών πρέπει να τις γνωρίζουμε. Χαρακτηριστικά θυμάμαι στην αρχή της καριέρας μου, κατά τη διάρκεια της προπόνησης ένας παίκτης παρουσίασε ένα σοβαρό περιστατικό, που αν δεν είχα την ετοιμότητα και τις βασικές γνώσεις πρώτων βοηθειών να τον ε-

παναφέρω, θα μπορούσε να είχε συμβεί το μοιραίο.

Ποιες συμβουλές θα δίνετε στα νέα παιδιά που θέλουν να ασχοληθούν με την προπονητική; Υπάρχει χρυσός κανόνας ;

Χρυσός κανόνας είναι η αγάπη πάνω απ'όλα για αυτό που κάνουν . Αν δεν υπάρχει αγάπη για όποιο επάγγελμα και να κάνουμε, δε δίνουμε τον καλύτερο μας εαυτό . Από εκεί και πέρα είναι οι γνώσεις που πρέπει να έχουμε, καθώς πρέπει συνεχώς να παρακολουθούμε τις ραγδαίες εξελίξεις που συμβαίνουν στο ποδόσφαιρο.

Πώς κερδίζετε τη γονική εμπιστοσύνη και ειδικότερα την εμπιστοσύνη των νεαρών παικτών ;

Έχω μία φιλοσοφία: να προσπαθώ να περνάω την αλήθεια στα παιδιά .

Πολλές φορές η αλήθεια αυτή είναι σκληρή και ειδικά στον αθλητισμό, επειδή είναι καθρέφτης και το αποτέλεσμα δεν κρύβεται. Εκεί, λοιπόν, πρέπει να είμαστε ειλικρινείς και αντικειμενικοί και αυτό το εκτιμούν τα παιδιά. Η αλήθεια είναι, τι καλύτερο . Αρκεί να την αποδεχόμαστε .

Από ποια ηλικία μπορεί ένα παιδί να ξεκινήσει τις προπονήσεις και τι σημαίνει η κατηγορία Κ19 στην οποία τώρα είστε προπονητής ;

Από 5-6 χρονών μπορεί κάποιο παιδί σταδιακά να μπαίνει στο χώρο του ποδοσφαίρου. Αυτό βέβαια δεν είναι πάγιο. Αποτελέσματα ερευνών έχουν δείξει ότι για να φτάσει ένας παίκτης σε υψηλό επίπεδο θα πρέπει να συμπληρώσει 10.000 ώρες μέσα στο γήπεδο . Ένα παιδί φτάνοντας στην ηλικία των 14 και μετά πρέπει να αφιερώνει τουλάχιστον 700 ώρες το χρόνο. Τα σημερινά ό-

μως εκπαιδευτικά δεδομένα δεν επιτρέπουν στα παιδιά να συμπληρώσουν αυτές τις ώρες μέσα στον αγωνιστικό χώρο . [Οπότε έρχονται αντιμέτωπα με το δίλημμα: συνέπεια στο ποδόσφαιρο ή συνέπεια στο σχολείο; Είναι πολύ δύσκολη απόφαση . Η δική μου άποψη είναι πρώτα το σχολείο και μετά ο αθλητισμός. Ο αθλητισμός έχει ημερομηνία λήξης. Για να πετύχεις χρειάζονται θυσίες αλλά αυτές οι θυσίες μπορεί και να μην πιάσουν τόπο.]

Τι πιθανότητες έχει ένας παίκτης της Κ17 να γίνει επαγγελματίας;

Στατιστικά έχει 3% για να παίξει σε υψηλό επίπεδο. Αυτό το 3% πολλές φορές απογοητεύει τα παιδιά. Τα οφέλη του αθλητισμού, όμως, δεν είναι μόνο εάν γίνεις επαγγελματίας. Πρώτα κάνουμε αθλητισμό γιατί τον αγαπάμε και τον απολαμβάνουμε. Μετά ανάλογα με την δουλειά, την τύχη και το ταλέντο θα δούμε

πρέπει να συμβιβαστούμε με την ήττα . Πρέπει να την αναλύσουμε και να δούμε τι δεν κάναμε καλά, ώστε την επόμενη φορά να το διορθώσουμε. Το παιχνίδι, εξάλλου, είναι ένας κύκλος επιτυχίας και ήττας. Οφείλουμε και τα δύο να τα διαχειριστούμε σωστά.

Θα θέλαμε να μοιραστείτε μαζί μας μια ιδιαίτερη στιγμή που θυμάστε από την πολυετή καριέρα σας.

Ήταν η έλευση του κ. Κωστούλα. Το γήπεδο παλιά ήταν σε πολύ κακή κατάσταση. Όταν έβρεχε έσταζε από παντού, ακόμα και σ'αποδυτήρια, υπήρχαν κάγκελα που εμπόδιζαν την ορατότητα στον αγωνιστικό χώρο και πολλά άλλα σοβαρά προβλήματα. Όταν ο κ. Κωστούλας έφερε την μακέτα με το σχέδιό του, βεβαίως δεν μπορούσαμε να πιστέψουμε ότι κάτι τέτοιο θα ήταν υλοποιήσιμο. Μετά όμως έγινε πράξη και για μένα αυτή η στιγμή που βίωσα αυτή την αλλαγή απ' το μηδέν σ'αυτό το άρτιο αποτέλεσμα ήταν πολύ σημαντική.

Εκτός από τα σωματικά ιδανικά που καλλιεργείτε στους παίκτες σας, με ποιες ηθικές αρχές προσπαθείτε να τους γαλουχείτε;

Με τις αρχές του αθλητισμού. Το fairplay. Να μάθουμε να είμαστε δίκαιοι και να σεβόμαστε τον αντίπαλο, γιατί χωρίς αυτόν δεν μπορούμε να παίξουμε ποδόσφαιρο. Επίσης, παροτρύνω τα νέα παιδιά να απολαμβάνουν και να αγαπούν αυτό που κάνουν, άσχετα αν πετύχουν τον στόχο τους.

Ισχύει ότι πρόσφατα δημιουργήθηκε και προπονητικό τμήμα κορασίδων; Αν ναι, πόσο διαφορετική προσέγγιση απαιτείται για την προπόνηση των κοριτσιών και ποιες οι δυσκολίες ;

Είναι αλήθεια. Ο Πανατωλικός έκανε γυναικεία ομάδα. Συμμετέχει στο πρωτάθλημα Γ' Εθνικής. Οι ιδιαιτερότητες έχουν να κάνουν μόνο με το φύλο. Οι κανόνες είναι οι ίδιοι. Όποιος αποφασίσει να παίξει ποδόσφαιρο είναι το ίδιο, είτε είναι αγόρι είτε είναι κορίτσι. Το γυναικείο ποδόσφαιρο στην Ελλάδα δεν είναι ακόμα καλά οργανωμένο, αλλά στο ευρωπαϊκό γυναικών το επίπεδο σε πολλές περιπτώσεις είναι πάρα πολύ υψηλό, αγγίζει των ανδρών.

Στην Ελλάδα, αν συνήθως δεν πάει καλά μια ομάδα, την "πληρώνει" ο προπονητής. Είναι ένα μεγάλο λάθος των συλλόγων αυτό;

Αυτό συμβαίνει παντού. Απλά, στην Ελλάδα είναι πιο συχνό το φαινόμενο. Ο προπονητής είναι "πάντα με μια βαλίτσα στο χέρι" και πρέπει να είναι συμβιβασμένος με το γεγονός αυτό.

Γεώργιος Ταράσης : "Ο αθλητισμός είναι ποιότητα ζωής"

Πώς χειρίζεστε την κριτική από τους οπαδούς;

Όποιος μπαίνει στον αθλητισμό, πρέπει να συμβιβαστεί με την κριτική, η οποία πολλές φορές γίνεται αυθόρμητα. Η κριτική με τον αθλητισμό είναι μαζί. Δε θα πρέπει όμως να μας επηρεάζει. Πρέπει να την απομονώνουμε και να επικεντρωνόμαστε μόνο σ'αυτά που γίνονται μέσα στις γραμμές.

Ποια είναι η γενικότερη φιλοσοφία σας στο ποδόσφαιρο;

Επιδιώκω ένα παιχνίδι δίκαιο και ταυτόχρονα συναρπαστικό, που να κρατάει σε εγρήγορση τον αθλητή αλλά και το κοινό. Οι αθλητές, να ξέρετε, είναι σαν τους μουσικούς, είναι κι αυτοί καλλιτέχνες. Προσφέρουν θέαμα. Εάν δεν δίνουν ενδιαφέρον στο κοινό, τότε το όλο θέαμα γίνεται ανιαρό.

Ο Παναϊτωλικός αποτελεί σημείο αναφοράς για το Αγρίνιο και την Αιτωλοακαρνανία. Μπορείτε να μας πείτε εν συντομία τους βασικούς σταθμούς της ιστορικής του διαδρομής;

Πριν την έλευση του κ. Κωστούλα, ο Παναϊτωλικός έπαιξε στην Α' Εθνική δύο χρονιές 1975-1976 και 1976-1977. Μετά έπαιξε στη Β' Εθνική κυρίως, ενώ είχε συμμετοχές και στη Γ' και Δ' κατηγορία. Με τον κ. Κωστούλα ανέβηκε στη Β' Εθνική και το 2010-2011 ανέβηκε στη Super League. Τότε υποβιβάστηκε αμέσως και το 2013-2014 ξανά ανέβηκε στη Super League. Από το 2013 συμπληρώνουμε 10 χρόνια στη Super League. Αυτό σημαίνει ότι έχει καθιερωθεί στις ομάδες της Super League. Κι αυτό που πέτυχε, θεωρώ ότι είναι πολύ σημαντικό.

Πόσο σημαντική είναι για τον τόπο η κατάταξη της ομάδας σε υψηλές βαθμολογικές θέσεις;

Είναι πολύ σημαντικό για τον τόπο μας. Πριν ο Παναϊτωλικός ανέβει στη Super League πηγαίναμε σε αποστολές και οι συμμετέχοντες δεν ήξεραν καν πού βρίσκεται το Αγρίνιο. Η περιοχή μας, κυρίως λόγω έλλειψης τουρισμού, δε γίνεται γνωστή πανελλαδικά για κάτι που μπορούμε ευρέως να διαφημίσουμε. Άρα, θεωρώ ότι ο Παναϊτωλικός είναι μια πολύ μεγάλη διαφήμιση για το Αγρίνιο.

Πρόσφατα η ομάδα του Παναϊτωλικού εξαγοράστηκε. Τι μεταλαμπαδεύεται στη νέα ηγεσία και πώς προοιωνίζεται η συνεργασία;

Νομίζω ότι είναι πολύ νωρίς για να εκφέρει κάποιος άποψη γι' αυτό.

Αυτή τη στιγμή ο κ. Κωστούλας με τους καινούργιους ιδιοκτήτες είναι σε φάση μεταβίβασης μετοχών. Εμείς είδαμε τους ιδιοκτήτες αλλά δε μας έχουν γνωστοποιηθεί τα σχέδιά τους. Αυτά που μαθαίνουμε είναι ότι θέλουν να συνεχίσουν αυτό που ξεκίνησε ο κ. Κωστούλας. Πιστεύω ότι αν ακούσουν τις συμβουλές του, ε-

Χουλιγκανισμός και βία στα γήπεδα είναι ένα μεγάλο πρόβλημα που συχνά αποτρέπει πολλά νέα παιδιά από τον χώρο του ποδοσφαίρου. Τι έχετε να σχολιάσετε σχετικά με αυτό το φαινόμενο;

Είναι λυπηρό. Για να περιοριστεί το πρόβλημα, κάτι που σε κάποιο βαθμό έχει αρχίσει να γίνεται στο εξω-

βλημα και να εξαλειφθεί με τη συμβολή όλων, ακόμα και των ομάδων.

Μεγάλες διοργανώσεις, τύπου μουντιάλ: πόσο σημαντικές είναι στον χώρο του ποδοσφαίρου και τι προσδίδουν γενικά στον αθλητισμό;

Διαφήμιση και προσέλκυση κόσμου. Αυτό θεωρώ ότι είναι και το πιο σημαντικό. Δηλαδή, να παίζουν περισσότεροι άνθρωποι ποδόσφαιρο. Δεν μπορούν όλοι να γίνουν επαγγελματίες, αλλά όλοι μπορούν να παίζουν ποδόσφαιρο. Είναι ένας τρόπος να αθληθείς και νομίζω ότι αυτό θα πρέπει να είναι το μήνυμα. Πρέπει να απολαύσουμε το ποδόσφαιρο όπου είναι εφικτό, σ' ένα γήπεδο, σε μια πλατεία, στο σχολείο, και όχι απαραίτητως στα καλύτερα στάδια του κόσμου που είναι όλα στην εντέλεια οργανωμένα.

Κλείνοντας, ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να περάσετε στους νέους που ασχολούνται ή θα ήθελαν να ασχοληθούν με τον αθλητισμό;

Κατ' εμέ ο αθλητισμός σημαίνει υγεία, τόσο σωματική όσο και πνευματική και αυτός που δεν αθλείται έχει ένα κενό μέσα του. Θα πρέπει ο καθένας να επιλέξει τι του ταιριάζει για να αθληθεί. Ως οργανισμοί διαθέτουμε ενέργεια που χρειάζεται εκτόνωση. Έχουμε προβληματιστεί, σχετικά με την έξαρση της βίας που επικρατεί τελευταία, μήπως σχετίζεται με λανθασμένη εκτόνωση ενέργειας; Ο αθλητισμός, λοιπόν, είναι ο σωστός τρόπος να εκτονωθεί ο οργανισμός μας. Ο αθλητισμός είναι ποιότητα ζωής.

άν κρατήσουν αυτό που έχει δημιουργήσει ο ίδιος και αν αυτοί βάλουν ένα λιθαράκι ακόμη, θα μπορέσουν να πάνε τον Παναϊτωλικό ένα βήμα παραπάνω.

τερικό, επιβάλλεται συνεργασία ομοσπονδιών και συλλόγων. Δυστυχώς, στην Ελλάδα δε συμβαίνει κάτι τέτοιο, λόγω συμφερόντων. Πρέπει όμως να συνειδητοποιηθεί το πρό-

Σας ευχαριστούμε για τον χρόνο που μας διαθέσατε. Σας ευχόμαστε καλή συνέχεια και καλή δύναμη στο έργο σας. Να συνεχίσετε να εμπνέετε εμάς τους εφήβους!

Στιγμιότυπα απο τις δράσεις μας

